

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 10 – ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Περὶ καθορισμοῦ ἡμέρας ἀφιερωμένης εἰς τὸν πρόσφυγα καὶ τὸν μετανάστην 787

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,
Πρὸς τὸ Προεδρεῖον καὶ τὰ Μέλη τῆς ΙΖ' Πανορθοδόξου
Συνδιασκέψεως διὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας 788
To the Members of the St. Irenaeus Joint Orthodox-Catholic
Working Group 790
Πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῆς Α/θμιας καὶ Β/θμιας
ἐκπαίδευσης ὄλων τῶν σχολείων τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸν διαγωνισμό
πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 791
Μήνυμα ἐπὶ τῇ συμπληρωσῇ 70 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως
τοῦ Προκαθημένου τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας κ. Βλαδιμήρου 788
Μήνυμα στὸ Β' Πανορωσικὸ Συνέδριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας
στὴ Μόσχα 794

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἀνθη,
Ἐκθεσις Πεπραγμένων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας 796
Συνοδικῶν Γραφείων Ἀναπτύξεως Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων,
Μαθητικῶν Διαγωνισμῶν γιὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο 799

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἕλληνες, οἱ πλέον θρησκείοντες Εὐρωπαῖοι 801

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα,
Παρουσίασις τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Μητροπολίτου
πρ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου 803
κ. Ἀναστασίου Μαρίνου,
Παρουσίασις τοῦ ἔργου τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σπυρίδωνος Τρωϊάνου 808
κ. Κων/νου Ἀσπρογέρακα,
Παρουσίασις τοῦ βιογραφικοῦ σημειώματος καὶ τοῦ ἔργου
τοῦ Δρος Γεωργίου Κρίππα 812
Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἀνθη,
Βιογραφικὸν σημείωμα τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδριτοῦ
κ. Νεκταρίου Μηλιῶν, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σάββα
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀντικαθολικοῦ Ἰνστιτούτου 817
Ἀρχιμ. Μάρκου Βασιλάκη,
Παρουσίασις τοῦ ἔργου καὶ τοῦ βιογραφικοῦ τοῦ Αἰδεσμι.
Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Π. Τσουροῦ, Γραμματέως Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων 819

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Δρος Ἀντωνίου Κ. Παπαντωνίου,
Διεθνεῖς παρεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Θεμάτων
Μεταναστεύσεως 821

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

κ. Σπυρίδωνος Τρωϊάνου,
Τὰ ὄρια τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἐλέγχου ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας
τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων 824
κ. Ἀναστασίου Μαρίνου,
Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας 828

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

κ. Ἀναστασίου Μαρίνου,
Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου: «Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δίκαια
στὴν Ἑλλάδα σήμερα» 830

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ 832

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 834

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 841

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 869

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 4962
Ἀριθμ. Διεκπ. 2607

Ἀθήνησι τῇ 2ῃ Νοεμβρίου 2005

**ΠΕΡΙ
ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ
ΗΜΕΡΑΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΠΡΟΣΦΥΓΑ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΝ**

Πρὸς
Τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
Τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνωτισαμένη τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος «ξένος ἡμῖν καὶ συνηγάγετέ με» (Ματθ. κε' 35) καὶ στοιχοῦσα τῷ παραδείγματι Αὐτοῦ, ὅστις ἦλθεν ὡς ξένος «ὅστις οἶδε ξενίζει τοὺς πτωχοὺς τε καὶ ξένους» (Τροπάριον Ὁρθρου Μεγ. Σαββάτου) ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ αἰετοποτε μεριμνώσα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν μεταναστῶν καὶ τῶν προσφύγων, ἤχθη ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 19ης μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. εἰς τὴν Ἀπόφασιν ὅπως ὀρίσῃ τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὡς ἡμέρα ἀφιερωμένη ὑπὸ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πρόσφυγα καὶ τὸν μετανάστην, ἔνεκα τῆς, εἰς τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς ἡμέρας, ἀναφορᾶς εἰς τὴν φυγὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς Αἴγυπτον.

Κατὰ τὴν ὡς εἴρηται ἡμέραν, διὰ τοῦ θεοῦ λόγου ἀλλὰ καὶ τῆς φιλανθρωπικῆς διακονίας Αὐτῆς, ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν δύναται ἵνα προβάλλῃ τοῖς πιστοῖς τὴν θεολογικὴν θεώρησιν τοῦ ὡς ἄνω θέματος ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξιόλογον προσφορὰν Αὐτῆς πρὸς τοὺς μετανάστας καὶ τοὺς πρόσφυγας.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**ΠΡΟΣ
ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΗΣ ΙΖ'
ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ**

(Προκόπιον Εὐβοίας
31.10-4.11.2005)

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἀγαπητοί μου,

Μεῖ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἀπευθύνομαι καὶ πάλιν πρὸς ἅπαντας τοὺς προσφιλεῖς ἐκπροσώπους τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι, τῇ πρόφρονι φροντίδι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, συνελθόντες ἐν Προκοπίῳ καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ εὐλογίαν τοῦ Ἱεροῦ Σκηνώματος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου διατελοῦντες, κατάρχεσθε τῶν ἐργασιῶν τῆς *ΙΖ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως* διὰ θέματα *Αἱρέσεων καὶ Παραθρησκείας*.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διοργανώνει τὰς ἐτησίους Πανορθοδόξους Συνδιασκέψεις, κινουμένη, τοῦτο μὲν, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς διαρκοῦς μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν ἐλπίδος ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τῆς πλάνης, τοῦτο δέ, ὑπὸ τῆς διαθέσεως ταπεινῆς διακονίας καὶ συναντιλήψεως τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτῶν πρὸς ὀριοθέτησιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐντόνου δραστηριότητος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων.

Ἡ τοιαύτη διακονία καθίσταται ἐπιπλέον ἐπιτακτικὴ σήμερον, εἰς μίαν ἐποχὴν συγχύσεως καὶ σχετικοποιήσεως τῶν πάντων, καθ' ἣν ποικιλοτρόπως ἐπιχειρεῖται ἀλλοιώσις τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος.

Τὸ θέμα τῆς παρουσίας Συνδιασκέψεως *«Πτυχές τῆς “Νέας Ἐποχῆς” – Ἀπειλὴ ἀλλοιώσεως τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς “Νέας Ἐποχῆς”»*, εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐπίκαιρον καὶ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον. Ἡ πολυμερὴς θεματικὴ τῆς Συνδιασκέψεως θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀξιολογήσῃ τὸ φαινόμενον, νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα καὶ νὰ ἀναζητήσῃ τρόπους ποιμαντικῆς διακονίας τοῦ λαοῦ μας διὰ τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὴν προφύλαξιν αὐτοῦ.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ *«Νέα Ἐποχὴ»*, εἶναι ἓνα παγκόσμιον ἀντιχριστιανικὸν συνονθύλευμα ομάδων, ὀργανώσεων, κινήσεων κ.ἄ. ἀποκρυφιστικῶν, νεογνωστικῶν, ἀνατολικῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ ψευδοεπιστήμης. Τὸ ἐν λόγῳ ἀντιχριστιανικὸν ρεῦμα ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν μοναδικότητα τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Θείας Ἀποκαλύψεως, τὸ λυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Θεανθρώπου, με τεχνικὲς αὐτοσωτηρίας καὶ δοξασίας σκοτεινῆς προελεύσεως περὶ Θεοῦ, κόσμου καὶ ἀνθρώπου.

Εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὅποion ἐμεσολάβησεν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ἐδικτυώθη πολυτρόπως καὶ ἐπιδιώκει νὰ εἰσβάλλῃ εἰς κάθε πτυχὴν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ πολιτισμοῦ, ἐκμεταλλεζόμενον πολλάκις τὴν μονομέρειαν τοῦ συγχρόνου τεχνολογικοῦ καὶ ὀρθολογιστικοῦ πολιτισμοῦ μας, τὴν φθορὰν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς κατηγήσεως τοῦ λαοῦ μας, τὸ κοσμικὸν φρόνημα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπαρξιν ποιμαντικῶν κενῶν.

Ἀναμφιβόλως ἡ ἐξάπλωσις τοῦ ἐν λόγῳ ἄκρως ἀντιχριστιανικοῦ κινήματος ἔχει λάβει ἀνησυχητικὰς διαστάσεις παγκοσμίως, ἰδιαιτέρως μάλιστα καθὼς τὸ συνονθύλευμα αὐτὸ τῶν *«νεοεποχίτικων»* ἀντιλήψεων, προβαλλόμενον καὶ με χριστιανικοὺς ὄρους ἢ παρουσιαζόμενον με ψευδοεπιστημονικὰ καὶ ἄλλα προσωπεῖα, λειτουργεῖ ὡς Δούρειος Ἴππος, ὁ ὅποιος ἀργά, συστηματικὰ καὶ μεθο-

δευμένα επιχειρεῖ νὰ ἀλλοιώσῃ καὶ τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα.

Ὁ θρησκευτικὸς συγκρητισμὸς, τὸν ὁποῖον καλλιιεργεῖ καὶ προωθεῖ ἡ «Νέα Ἐποχὴ», ἡ ἀπαράδεκτος διὰ κάθε Ὁρθόδοξον Χριστιανὸν ἄποψις, ὅτι ὄλαι αἱ θρησκείαι ἢ τὰ «πνευματικὰ μονοπάτια», κατὰ τὴν «νεοεποχίτικην» ὀρολογίαν, εἶναι παράλληλοι δρόμοι, οἱ ὁποῖοι ὀδηγοῦν εἰς τὸν Θεόν, προσκροοῦν ἀπολύτως εἰς τὴν Ὁρθόδοξον αὐτοσυνειδησίαν μας, ἐφ' ὅσον, θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀποκαλυφθεῖσα Ἀλήθεια εἶναι μοναδική, ἀνυπέβλητος καὶ ἀναντικατάστατος.

Τὸ πανθρησκειακὸν ὄραμα, τὸ ὁποῖον ἐξισώνει τὸ μυστήριον τῆς Ἁγίας, Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριά-

δος μὲ τὰ πάσης φύσεως ἀνθρωποκεντρικὰ μεταπτωτικὰ θρησκειακὰ μορφώματα, ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὸν τὸν ἐσωτερισμόν, τὸν νεογνωστικισμόν ἢ καὶ τὴν νεοειδωλολατρίαν, ὄχι μόνον δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ ἄρνησιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σωτηρίας, ἐλευθερίας καὶ ἐλπίδος μας.

Ἀναμένοντες μετ' ἐνδιαφέροντος πολλοῦ τὰ Πορίσματα τῆς παρούσης Συνδιασκέψεως χαιρετίζομεν καὶ πάλιν μετ' ἀγάπης πατρικῆς πάντας ὑμᾶς καὶ ἐπευλογοῦμεν τὰς ἐργασίας ὑμῶν, ἐπευχόμενοι ὑμῖν τὸν φωτισμὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

**TO THE MEMBERS
OF THE ST.
IRENAEUS JOINT
ORTHODOX-
CATHOLIC
WORKING GROUP**

(Athens 9/11/2005)

It is a great pleasure for me to greet you, the distinguished members of the Saint Irenaeus Orthodox-Catholic Working Group, as you gather together, here in the City of Athens. As Bishop of the local Church and as Primate of the Church of Greece, I extend to you my most heartfelt welcome to our City and to our Country, as well as my warmest prayers and wishes for all success in your deliberations.

Your are meeting at a time when, after several years of stagnation, the Official Joint Doctrinal Discussions between the Orthodox and the Roman Catholic Church are about to commence once again. This is an encouraging development indeed. More than ever, the need to re-establish that unity in truth and love, which for more than one thousand years characterised our two Churches, becomes an urgent priority. Of course this unity is a gift of God and, as all good and perfect gifts, «*cometh down from above, from the Father of lights*». Yet, much depends upon us as well, for we are called to collaborate and deliberate in such a way that we may contribute to the realisation of our Lord's hieratic prayer «*that all might be one, just as He and the Father are one*».

We are encouraged in our prayers towards this end by the recent election of Pope Benedict XVI as the new spiritual Leader of the Roman Catholic Church. His deep theological erudition and devout commitment to Ecclesiastical Tradition, in conjunction with his excellent knowledge of history and the many other charismata with which God has endowed him, constitute assurances not only for a successful Pontificate but also for closer unity and collaboration between our Churches.

Moreover, it is our belief that the coinciding of his election with the 40th anniversary of the Second Vatican Council and the issuance of the significant text *Unitatis redintegratio*, by which it made known its intention to set Christian unity and the improvement of Christian relations as one of its leading priorities, is not a chance occurrence. Rather, it signals the beginning of a new period in the relations between the Churches of East and West. We wholeheartedly pray that during this period the Theological Dialogue, which is beginning once again, will overcome all existing obstacles, so that, God willing, it will end in complete and perfect unity in love and truth.

Until such time, we are called to relate to one another in equality, with absolute respect and honour, labouring to increase mutual understanding and collaboration in all matters.

It is in this spirit then, that we greet you, the distinguished representatives of your Churches and participants in the sacred task of furthering the theological dialogue between our Churches. May your deliberations be fruitful and may they be crowned with all success. May they contribute to the further promotion of theological and ecclesiastical unity and understanding.

May God bless each and every one of you as you labour to overcome the obstacles that have for so long hindered the reunion of our two Churches, so that one day we may all be able to rejoice *in the unity of the faith and the communion of the Holy Spirit*.

His
Beatitude Archbishop
of Athens and all Greece
CHRISTODOULOS

**ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ
ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ
ΤΗΣ Α/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ
Β/ΘΜΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΠΑΥΛΟΥ**

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

«Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω...»

Α' Τιμόθ. κεφ. δ' στ. 11-12

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἡ πιὸ τιμητικὴ προσφώνηση καὶ συγχρόνως τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα καὶ γιὰ τὴν ἀξία τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ νέου ἀνθρώπου μέσα σὲ ἓνα χῶρο σκληρῆς ρωμαϊκῆς στρατοκρατίας καὶ κοινωνικῶν καταπιέσεων εἶναι αὐτὸ μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τιμᾷ τὸ νεαρὸ μαθητὴ του Τιμόθεο: «Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω...» (Α' Τιμόθ. κεφ. δ' στ. 11-12) δηλ. «*κάνεις νὰ μὴ σὲ καταφρονεῖ ἐπειδὴ εἶσαι νέος*».

Αὐτὴ ἡ φράση δὲν ἦταν μόνον λόγος κενὸς ἢ ἐπιπόλαιος, χωρὶς συνείδηση τῆς δυναμικῆς καὶ παραγωγικῆς ἀξίας τῆς νεότητος, ἀλλὰ ἦταν πεποίθηση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ πῆγαζε ἀπὸ τὴ πίστη καὶ τὴν συνείδηση τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν ψυχὴ του.

Ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος, τῆς Εὐρώπης, τῶν Ἐθνῶν, ὡς στόμα Χριστοῦ ποὺ ἦταν μὲ ὅ,τι ἔλεγε, φανερῶνει πάντα τὴν ἄπειρη ἀγάπη, τὴν συμπόνια, τὴν κατανόηση ποὺ δείχνει συνεχῶς ὁ Θεὸς καὶ θέλει νὰ δείχνουν καὶ οἱ ἄνθρωποι στοὺς νέους καὶ μάλιστα σ' ἓνα κόσμον ἀντιφατικὸ ποὺ φέρνει σύγχυση καὶ ὀδηγεῖ σὲ πολλὰ ἀδιέξοδα.

Ἡ ἀλήθεια ποὺ κρύβουν τὰ πατρικὰ αὐτὰ λόγια ἔχουν διαχρονικὸ χαρακτῆρα γιατί φανερῶνουν ὄχι μόνον τὴν προφητικὴ τους ἀγωνία καὶ ἀξία, ἀλλὰ καὶ τὸ πόσο προοδευτικὸ εἶναι τὸ μήνυμα ποὺ κρύβουν, καὶ τὸ ὄραμα ποὺ ἀποκαλύπτουν γιὰ ἓνα κόσμον καλύτερο, στηριγμένο ὄχι μόνον στὴν πείρα τῶν μεγάλων, ἀλλὰ καὶ στὸν γόνιμο δυναμισμὸ τῶν νέων. Ἐναν κόσμον ποὺ δὲν θέλει νὰ ἀπογοητεύει μὲ φαινόμενα ὅπως τῆς βίας, τοῦ ρατσισμοῦ, τοῦ φανατισμοῦ, τῆς πτώσεως τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ ἀρχῶν, τοῦ γκρεμίσματος τῶν θεσμῶν.

Ὅλα αὐτὰ ἡ Ἐκκλησία μας στηριγμένη στὸ Θεοπαράδοτο ἀποστολικὸ λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου δὲν ἔπαυσε νὰ τὰ ἐμπνέει καὶ νὰ τὰ κάνει πράξεις ζωῆς καὶ βασιζομένη στὴν αὐθόρμητη εὐελκρίνεια καὶ τὸν δυναμισμὸ τῆς νιότητος τὰ ὀραματίζεται μὲ ἐπίγνωση καὶ προσδοκία γιὰ ἓνα μέλλον ὁμορφότερο καὶ πολὺ πιὸ τίμιο, γιατί, ὡς μᾶνα στοργικὴ ἔχει τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα μέσα, γιὰ νὰ βοηθήσει τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Εἶναι καταρχὴν πολὺ τιμητικὸ γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀπ. Παῦλος, ὄχι μόνον μίλησε καὶ ἔγραψε στὴν γλῶσσα μας, τὴν ἑλληνικὴ, ἀλλὰ πρῶτα ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης πρόκρινε, κατόπιν θεϊκοῦ φωτισμοῦ, τὴν πατρίδα μας τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀφετηρία καὶ λίκνον τοῦ κηρύγματός του στὸν εὐρύτερο οἰκουμενικὸ χῶρον. Μὴ ξεχνοῦμε τὸ ὄραμα τοῦ νεαροῦ Ἑλληνα Μακεδόνα, ποὺ τὸν καλοῦσε σὲ βοήθεια καὶ ἀναμόρφωση πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ τόσο τοῦ ἑλληνικοῦ ὅσο καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου, ὅπου ὁ ἄνθρωπος, μέσῳ τῆς φιλοσοφίας ἀναζητοῦσε καὶ τότε ἐπίμονα νόημα στὴ ζωὴ καὶ ἀπάντηση πειστικῆς στὰ ὑπαρξιακὰ θέματα καὶ προβλήματα τῆς ζωῆς του.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἔχει τὸ μοναδικὸ προνόμιο ἡ Ἐκκλησία μας στὴν Ἑλλάδα

νά εἶναι Ἀποστολική και κάθε χρόνο νά τιμᾶ στή μνήμη Του τόν Ἰδρυτή Της Ἀπ. Παῦλο. Θέλει μέ αὐτό τόν τρόπο νά δείξει πῶς ἡ παρουσία και ἡ προσφορά Του και κάθε λόγος Του ἔπαιξε ἀναγεννητικό ρόλο στίς ψυχές τῶν Ἑλλήνων και ἰδιαίτερα στίς καρδιές τῶν νέων ἀνθρώπων.

Αὐτό τό ἀναγεννητικό μεταμορφωτικό και σωτήριο Πνεῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Ἀπ. Παύλου, ἔχοντας σάν ὄχημα μεταφορᾶς του τόν ἑλληνικό λόγο και τό ἀρχαιοελληνικό Πνεῦμα, πέρασε, ὅπως ἦταν φυσικό, στόν εὐρύτερο χῶρο τῆς Εὐρώπης και διαμόρφωσε συνειδήσεις, ἐνέπνευσε τοὺς σοφοὺς, καλλιέργησε θετικά τίς ἐπιστήμες και ἔδειξε τό δρόμο τῆς ἐνότητας και τῆς καταλλαγῆς τῶν λαῶν και τήν ἀνάγκη γιά κοινή συνεργασία και συνεννόηση, κατανόηση και ὑπέρβαση τῶν διαφορῶν ἀντιθέσεων.

Μέ ὅλα αὐτά πού πιό πάνω σᾶς ἀνέφερα, παιδιά μου, θέλω μέ εὐλικρίνεια, ὅπως πάντα ἀπευθύνομαι σέ σᾶς, νά σᾶς καλέσω νά σκεφθεῖτε Αὐτόν τόν μεγάλο Ἀναμορφωτή τῆς Πατρίδος μας, ἀλλά και τῆς Εὐρώπης γενικότερα, τόν φιλόφωτο Ἀπόστολο τῆς ἀγάπης και τῆς κατανόησης ἰδίως γιά τοὺς νέους ἀνθρώπους, και νά παρακαλέσω και προτρέψω ὅλους σας, μικρότερους και μεγαλύτερους μαθητές ὅλων τῶν σχολείων τῆς Πατρί-

δος μας, νά πλησιάσετε τό πνεῦμα, τήν πίστη, τίς ἀρχές, τίς ἀξίες, τίς πεποιθήσεις, τὰ βιώματα και ὁλόκληρο τό ἔργο τοῦ Ἀπ. Παύλου και νά θελήσετε νά σκιαγραφήσετε ὁ καθένας μέ τὰ τάλαντα και τὰ χαρίσματα πού διαθέτει, τῇ μεγάλῃ αὐτῇ, προσωπικότητά.

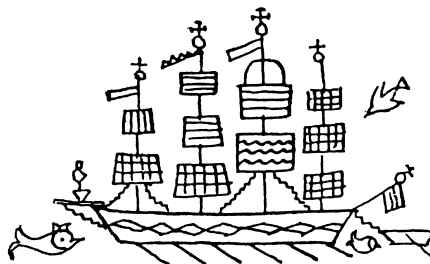
Εὐλογῶ λοιπόν, μέσα ἀπό τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου, καταρχήν, τόν Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό πού ἔχει ὡς θέμα του: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος – Ἀπόστολος τῆς Εὐρώπης» και ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τοὺς Ἐξοχωτάτους Ὑπουργοὺς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων και Τουριστικῆς Ἀναπτύξεως, πού ἀγκάλιασαν τήν ἰδέα αὐτῆ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος και συνέβαλαν ἄμεσα στήν ὑλοποίησή της.

Θά ἦταν παράληψη νά μὴν εὐχαριστήσω, ἐκ τῶν προτέρων, τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκπαιδευτικούς σας, ὅλων τῶν σχολείων τῆς Α/θμίας και Β/θμίας Ἐκπαίδευσης, ἀλλά και ὅσους θά συμβάλουν στήν διεξαγωγή και στήν τελική ἐπιτυχία τοῦ Πανελληνίου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ και ἀναμένω μέ μεγάλη χαρὰ τήν θετική ἀνταπόκριση ὅλων σας.

Μέ ὀλόθερμες πατρικές εὐχές και εὐλογίες

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς
Τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα
τὸν Μητροπολίτην Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας
κ. Βλαδίμηρον.

**ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ
Τῆ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ
70 ΕΤΩΝ ΑΠΟ
ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ
ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
κ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΥ***

Ἄνταποκριθέντες ἀσμένως εἰς τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν τῆς Ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάστου Σεβασμιότητος ἵνα συμμετάσχωμεν εἰς τὰς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις, ἃς διοργανώνει ἡ Ἁγιωτάτη Ἀδελφὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν Οὐκρανίᾳ, ἐπὶ τῷ προσωπικῷ Ἰωβηλαίῳ τῆς συμπληρώσεως χάριτι Θεοῦ ἑβδομήκοντα ἐτῶν τῆς ἡλικίας τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, πάνυ γηθούσως καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ διαβιβάζομεν διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ λίαν ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Σεργῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου τὰς πλέον θεομῆς συγχαρητηρίους εὐχὰς ἡμῶν προσωπικῶς καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, τοῦ εὐλαβοῦς κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου πληρώματος τῆς ἀδελφῆς Ὑμῶν Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γνωρίζομεν τοὺς πολυμύχθους ἀγῶνας, τὴν ἀνύστακτον μέριμναν, τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος οὐχὶ μόνον κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἡ χάρις τοῦ Παρακλητοῦ Πνεύματος κατέστησεν Αὐτὴν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κανονικῆς Ὁρθόδοξου ἐν Οὐκρανίᾳ Ἐκκλησίας, εἰς καιροὺς δυσχεμετέρους καὶ δοκιμασίας μεγίστης δι' Αὐτήν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἀρχιερατικὴν Αὐτῆς Διακονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν, ὅτι ἀξιοχρέως ἀγάλλεται σήμερον τιμῶσα τὸν Φύλακα Ἄγγελον Αὐτῆς, ἡ ἐν Οὐκρανίᾳ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, καθ' ὅτι ἐν τῷ Θεοτιμῆτῳ Προσώπῳ Ὑμῶν ἀναγνωρίζει τὸν θεματοφύλακα τῶν Παραδόσεων καὶ τῶν Δογμάτων τῆς πίστεως τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τὸν προασπιστὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν κανονικῶν Αὐτῆς δικαίων.

Ἡμεῖς, Σεβασμιώτατε Ἀδελφέ, ἔχομεν ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης ἀποτελεῖ ὄργανον τῆς θείας Προνοίας, καθ' ὅτι ἡ ἄκρι τοῦδε πορεία Αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφανέρωσε τὴν Δύναμιν καὶ τὴν Δόξαν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, γεγονός ὅπερ ἀναντιρρήτως ἀποτελεῖ καρπὸν τῶν μόχθων καὶ τῶν νυχθημέρων προσευχῶν Αὐτῆς.

Δεόμεθα τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ ἵνα εὐλογῇ καὶ ἀγιαζῇ τὰ ἔργα Ὑμῶν διαφυλάττων τὴν πολύτιμον ζωὴν Ὑμῶν, καὶ ἵνα χαρίζηται Ὑμῖν ἔτη πλεϊστά τε καὶ ὄλβια, τὴν δὲ Ἀρχιερατείαν Ὑμῶν, ὅπως διαφυλάττη μακρὰν καὶ γαληνῶσαν καταλιμπάνουσαν ἄληστον μνήμην τοῖς ἐπιγιννομένοις.

Ὡς τεκμήριον τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν ἀγάπης καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἡμέρας, προσφέρομεν τῇ πεφλημένη ἡμῖν Σεβασμιότητι τὰ ἱερὰ ταῦτα ἐγκόλπια παρακαλοῦντες Αὐτήν, ἵνα κατὰ τὰς ὑπ' Αὐτῆς τελουμένης Θείας Λειτουργίας μὴ παύσῃ δεομένη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀδελφῶν Ὑμῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπευχόμενοι καὶ αὐθις, ἵνα τελειώσητε τὸ ἔργον τῆς Πρωθιερατικῆς Ὑμῶν Διακονίας ἐν εὐλογίαις θείων θησαυρισμάτων καὶ δωρημάτων, ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ προόδῳ τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Ὑμῶν, κατασπαζόμεθα τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα φιλήματι ἀγίῳ καὶ περιπτυσσόμενοι Αὐτήν διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

* Θὰ ἀναγνωσθεῖ στὸ Κίεβο στίς 22/11/2005 ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σεργῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγο.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καὶ
πάσης Ρωσίας κ. Ἀλέξιε
ἐν Χριστῷ πεφιλημένε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ,
Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,
Τίμιον Πρεσβυτέρειον,
Ἄξιότιμε κ. S. Zhitenev
Γενικὲ Διευθυντὰ τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου
Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας
Κυρίες καὶ Κύριοι Σύεδροι,

**ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΟ Β΄
ΠΑΝΡΩΣΙΚΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ
ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ**

(28-30 Νοεμβρίου 2005)

Ἐπιτρέψατέ μου, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συγκλήσεως τοῦ Β΄ Πανρωσικοῦ Συνοδρίου γιὰ τὶς Προσκυνηματικὲς Περιηγήσεις στὸ χωρὸ τῆς Ρωσικῆς ἐπικράτειας, ποὺ ἔχει ὡς γενικὸ θέμα προβληματισμοῦ: «*ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ: ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ*», νὰ ἀπευθύνω στὴν ἀγάπη Σας τὴν χαρὰ μου καὶ τὴν ἐν Κυρίῳ ἐγκαύχησιν, γιατί μὲ τὸ Συνέδριο αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μεριμνᾷ καὶ προβληματίζεται πάνω στὴ θέση καὶ στὴ σχέση ποὺ ἔχουν οἱ Προσκυνηματικὲς Περιηγήσεις στὸ σύγχρονο μεταμοντέρνο κόσμον μας. Ἄξιοποιεῖ ἔτσι καὶ εὐλογεῖ καταρχὴν ἕνα πανανθρώπινο πόθο ψυχῆς καὶ μιὰ ἀνάγκη τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐπισκεφθεῖ τοὺς τόπους καὶ τοὺς χώρους ποὺ κρύβουν ἢ ἐμπεριέχουν τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιζητεῖ ἀκόμα ὁ ἄνθρωπος, κάθε ἐποχῆς, νὰ ξεπεράσει τὰ ὅρια τοῦ χώρου τῆς βιοτῆς του, νὰ ξανοιχθεῖ στὸ ἄγνωστο, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴ χαρακτηριστικὴ ἐμπειρία καὶ τὰ προϊόντα τοῦ πνεύματος ἄλλων λαῶν, νὰ ψηλαφίσει τὸ κόσμον τῆς δημιουργίας καὶ τὰ ἴχνη τῆς θεϊκῆς ἄκτιστης ἐνεργείας Του.

Ἀποκτᾷ ἐπιπλέον συνείδηση τῆς εὐλογημένης παρουσίας τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν κόσμον τῆς δημιουργίας, δίνει νόημα στὸ σκοπὸ ποὺ ὀφείλει νὰ ἔχει ὁ κόσμος αὐτὸς μὲ τὶς ὅποιες δραστηριότητες τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατανοεῖ τὸ τοῦ ψαλμωδοῦ ὅτι: «...*τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ*» (Ψαλ. 23,1).

Εἶναι περιττὸ ἐδῶ νὰ τονίσουμε καὶ νὰ ἐπαναλάβουμε, πὼς αἰῶνες τώρα τὴ Γηραιὰ Ἥπειρό μας, τὴν Εὐρώπη, τὴν διέσχισαν ἀμύηλοι δρόμοι προσκυνητῶν καὶ τὴν ἀνέδειξαν, ἱστορικά, πολιτισμικά, κοινωνικά καὶ κυρίως πνευματικά τὰ ἱερὰ βήματα ἀνθρώπων ξεχωριστῶν, ποὺ τὰ ὀδηγοῦσε τὸ Ἁγ. Πνεῦμα, ἢ συνείδηση τῆς κοινῆς θεόσταλτης καταγωγῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συνεργασίας καὶ ἀδελφικῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Ἔτσι ἔγιναν οἱ χριστιανοὶ προσκυνητὲς μὲ τὶς ἱερὲς ἀποδημίους τοὺς οἱ φορεῖς τῆς γνήσιας ἐπικοινωνίας καὶ ἡ ψυχὴ τῆς κοινωνίας τῶν προγόνων μας στὴν Εὐρώπη¹ καὶ ἀκόμα ἡ ἀφετηρία γιὰ τὴ σωτήρια ἱεραποστολικὴ δράση καὶ τὴν εὐαγγελικὴ παρουσία τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου.

Πάντα, βέβαια, ὑπῆρχε καὶ συνεχίζει νὰ ὑπάρχει ὁ κίνδυνος ἐνὸς θρησκευτι-

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

1. Ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητο, ἀρ. 2 βλ. Πρῶτες Χριστιανικὲς Γραφές, Ἀποστολικοὶ Πατέρες, ἐκδ. Penguin Classics London 1987.

κοῦ συγκρητισμοῦ ἢ μιᾶς παρεξηγημένης ἀντίληψης, μέσα ἀπὸ τὴν ἀπόπειρα τῶν ἀνθρώπων στοὺς χώρους τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, ἀλλὰ ἡ ἀξία τῆς ἀνάδειξης αὐτῶν τῶν Περιηγήσεων, πέρα ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα λάθη, εἶναι ἀδιαμφισβήτητη καὶ τοῦτο, γιατί ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γνώση, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ τὴν ὅποια ἐπικοινωνία τῶν ἀνθρώπων, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πνευματικὴ προσφορὰ αὐτὲς οἱ εἰδικὲς Περιηγήσεις γίνονται καὶ συνεχίζονται νὰ γίνονται βάλσαμο ψυχῆς, ἐνίσχυση πνεύματος καὶ οὐσιαστικὴ θεραπευτικὴ παρέμβαση στὴ πνευματικὴ ἀπαξίωση καὶ αὐτῆς τῆς ἴδιας πολλὰ φορὲς τῆς ζωῆς καὶ στὴ ψυχικὴ καταπόνηση ἐκείνων πού ἀποδέχονται τὴν πρακτικὴ αὐτῆς τῆς ὁποίας Ἱερο-αποδημίας.

Οἱ Προσκυνηματικὲς Περιηγήσεις τῆς Ἐκκλησίας μας εἶχαν καὶ ἔχουν, ἀλλὰ καὶ ὀφείλουν νὰ συνεχίσουν ἐντονότερα νὰ ἔχουν, ὡς στόχο τους, τὴν εἰρήνη, τὴ δικαιοσύνη, τὸ σεβασμὸ, ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς καὶ τὸν κάθε διαφορετικὸ ἄνθρωπο χωρὶς διακρίσεις ἀλλὰ μὲ διακριτικότητα. Ἡ Ὁρθόδοξη Πίστη μας πρέπει νὰ ἐμπνέει ἀπὸ τὴν δισχλιετῆ παράδοσή Της καὶ νὰ κατευθύνει ὅλους ὅσους ἐργάζονται καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θέμα αὐτό.

Συμπτώματα ἢ συμπλέγματα κοινωνικά, ὅπως γιὰ παράδειγμα ὁ θρησκευτικὸς φονταμενταλισμὸς, ὁ ἔθνοφυλετισμὸς, ὁ προβληματικὸς ἐθνικισμὸς, ἡ καταπίεση τῆς ὁποίας ἐξουσίας τῶν δυνατῶν, μὲ ἀνθρώπινα ὅμως κριτήρια, συμπεριφορὲς, δηλαδή, πού δὲν ξεκινοῦν ἀπὸ σχέσεις ἀγαπητικὲς ἀλλὰ σχέσεις ἐξουσιαστικὲς, ὅλα αὐτὰ, ἀμβλύνονται καὶ δημιουργοῦν ἀνοικτὲς καὶ ἀνεκτὲς κοινωνίες, ἰδιαίτερα σὲ ἓνα χῶρο, ὅπως ὁ εὐρωπαϊκός, τὸ σπίτι μας, πού ἡ σημερινὴ δυναμικὴ του μὲ τὴν πολιτικὴ

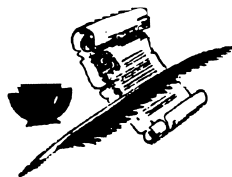
καὶ ἐθνικὴ ἐνότητα πού διαμορφώνει γίνεται μὲ νέα πρόκληση καὶ ταυτόχρονα μὲ κλήση Θεοῦ γιὰ ἐνότητα πίστεως καὶ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μὲ ἀπώτερο στόχο ὄλων αὐτῶν τῶν συντονισμένων καὶ εὐλογημένων προσπαθειῶν μας, τὴν ἐπίγνωση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, τὴν καταξίωση τῆς παρουσίας τῶν χριστιανῶν στὸ μεταβαλλόμενο καὶ ραγδαίως ἐξελισσόμενο κόσμο μας καὶ τὴν ἐνατένιση μέσα ἀπὸ τὰ ἐπίγεια σκηνώματα τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Θεοῦ στὴν ἐπουράνια καὶ αἰώνια δόξα Του.

Χαιρόμεθα συνεπῶς ἰδιαίτερα, πού ἡ ἀδελφὴ Ρωσικὴ Ἐκκλησία συστοιχίζεται καὶ συναντιλαμβάνεται τίς ἀνάλογες ἐνέργειες τῆς καθ' Ἡμᾶς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μὲ τὴν ὑπαρξὴ ἀντιστοίχων Γραφείων καὶ Ἐπιτροπῶν σὲ θέματα Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων καὶ μὲ τὴν δημιουργία παρομοίων συστηματικῶν ἐκδηλώσεων καὶ κυρίως μὲ τὴν ἀρξαμένη Διορθόδοξη συνεργασία καὶ σ' αὐτὸν τὸν σημαντικὸ τομέα ποιμαντικῆς εὐθύνης καὶ δράσεως, πράγμα τὸ ὁποῖο δηλώνει μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἡ παρουσία τῆς Ἀντιπροσωπείας μας σήμερον ἐν μέσῳ Ὑμῶν.

Εὐχόμεθα ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας, κάθε ἐπιτυχία στὸ Συνεδριό Σας, ἀναμένουμε μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὰ Πορίσματα αὐτοῦ καὶ εὐελπιστοῦμε, ὅτι πάντα ἀπὸ κοινοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, θὰ διακονεῖται ὁ Ὁρθόδοξος Λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ ὀδηγεῖται σὲ νομὲς σωτηρίας.

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ θεορῶν ἀδελφικῶν ἀσπασμῶν, διατελῶ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΠΟΪΑΣ

Ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή διὰ τὸ διάστημα ἀπὸ Ὀκτώβριον 2004 ἕως Αὐγούστον 2005 παρουσίασε, ἐργασθεῖσα φιλοτίμως καὶ φιλοπόνως, τὶς κάτωθι ἐνέργειες:

Ἡ πραγματοποιηθεῖσα Συνεδρία ἐγένετο τὴν 2αν Νοεμβρίου 2004, κατόπιν τῆς ἀποσταλείσης Προσκήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλεξάνδρου. Παρόντες ἦσαν ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἦτοι: 1. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος, 2. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος, 3. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος, Συνοδικὸς Σύνδεσμος, 4. ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου 5. ἡ Ἐλλογιμωτάτη κ. Χριστίνα Βάγια καὶ 6. ὁ Ἀξιότιμος κ. Δημήτριος Φουρλεμάδης.

Ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἠσχολήθη μὲ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς:

1. Ἡ μεριμνῶσα Ἐκκλησία, διὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτῶν, ἐπιχειροῦσα τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀτμοσφαιρᾶς ἐλέους εἰς τὸν ἀνελεήμονα κόσμον, εἰς τὸν ὅποιον ζῶμεν, καὶ ἐπιδεικνύουσα ἀξιοθαύμαστον δραστηριότητα, ἰδρύει καὶ συντηρεῖ: Γενικὰ καὶ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα, Ὑποτροφίας, Συσσίτια, Στέγας Γερόντων, Γηροκομεῖα, Νοσοκομεῖα, Ψυχιατρικὰ Ἰδρύματα, Οἰκοτροφεῖα, Ὁρφανοτροφεῖα, Παιδικοὺς Σταθμοὺς, Κατασκηνώσεις, Ἰδρύματα δι' ἄτομα μὲ ἐιδικὰς ἀνάγκας καὶ γενικῶς ἔργα τοῦ θείου μυστηρίου τῆς ἀγάπης.

Τὸ ἔργον αὐτὸ προβάλλεται διὰ τοῦ ἐκδοθέντος Τόμου «*Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ*», «*Τὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*», ὁ ὅποιος διατίθεται ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ καταγράφει τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ὁ ἐν λόγῳ Τόμος εἶναι ὀγκώδης ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ ὑψηλοῦ κόστους διὰ τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ ὑπὸ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἐνδιαφερομένων, ἐδημιουργήθη ἡ σκέψις διὰ τὴν ἔκδοσιν μικροτέρου τόμου τοῦ ἥδη ὑπάρχοντος, ὥστε νὰ εἶναι εὔχρηστος καί, εἰ δυνατόν, ἄνευ οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως διὰ τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

Ἡ νέα αὕτη ἔκδοσις θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν καλυτέραν ἐνημέρωσιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος συνδράμει τὸ πολυποίκιλον τοῦτο ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ εἰς τὴν πληροφόρησιν τῶν διαφόρων προσφερομένων ὑπηρεσιῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προβολὴν τοῦ ἔργου ἐν γένει.

Ὅθεν ἡ ἡμετέρα Συνοδική Ἐπιτροπή κατόπιν τῆς διερευνήσεως καὶ τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ Μέλους αὐτῆς κ. Δημητρίου Φουρλεμάδη ἀπεφάσισεν ὅπως παρακαλέσῃ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἵνα ἀποδεχθῇ τὴν προσφορὰν τοῦ Ὁργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος (Infote) διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου αὐτοῦ τόμου.

Ἐπιπλέον προτείνεται ὅπως ἡ καταγραφή πραγματοποιηθῆ κατὰ γεωγραφικὰς περιφερείας τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὡς ἐπίσης, ὅπως τῆς καταγραφῆς τῶν Ἱδρυμάτων προηγήθῃ συντομοτάτη ἱστορικὴ ἀναφορά, καθὼς καὶ χάριτος ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τέλος δὲ νὰ συμπεριληφθῆ καὶ παράρτημα μὲ διαφόρους χρησίμους πληροφορίας.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεστάλη Ἐγκύκλιον Σημείωμα πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν αἰτουμένων στοιχείων καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐπιτροπῆς πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ τόμου καὶ διανομὴν αὐτοῦ δωρεάν.

2. Ἀνετέθη εἰς τὴν κ. Χριστίνα Βάγια ἡ ἔτοιμασία σχετικῆς εἰσηγήσεως μὲ θέμα: «Πρότασις διὰ τὴν δημιουργίαν ἀντιμετωπίσεως Σεισμοπλήκτων».

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐγένοντο καὶ τὰ ὡς κάτωθι:

3. Κατόπιν τῆς Συνοδικῆς Ἀποφάσεως τῆς ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 2ας Ἰουνίου 2004 καὶ τοῦ ἀποσταλέντος Ἐγκυλίου Σημειώματος ὑπ' ἀριθμ. 21/9/4.1.2005 διὰ τὴν ὑλοποίησιν τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Προγράμματος: «Οἰκονομικὴ Διαχειρίσις Ὑπηρεσιῶν Κοινωνικῆς Φροντίδος», τὸ Ἐπιμορφωτικὸν Πρόγραμμα ἐπραγματοποιήθη κατόπιν συνεργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τοῦ Κέντρου Ἐπαγγελματικῆς Καταρτίσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Φροντίδος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης. Τὸ ὡς ἄνω Ἐπιμορφωτικὸν Πρόγραμμα ἀπευθυνόταν πρὸς τοὺς Διευθυντάς, Ὑπευθύνους ἢ Λογιστὰς τῶν διαφόρων προνοιακῶν Ἱδρυμάτων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἑναρξίς ἐγένετο τὴν Δευτέραν 21ην Φεβρουαρίου ὥρα 15.00' καὶ ἐπερατώθη τὴν Πέμπτην 9ην Μαρτίου ἐ.ἔ., χῶρος δὲ διδασκαλίας ἦτο αἰ αἴθουσαι τοῦ Κ.Ε.Κ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κριναγόρου 13, Νέος Κόσμος. Αἱ ὥραι διδασκαλίας ἦσαν ἑκατὸν καὶ κατενεμήθησαν εἰς δεκαεπτὰ ἡμέρας, ἕξ ὥρας ἡμερησίως.

Εἰς τὸ Πρόγραμμα ἐδήλωσαν συμμετοχὴν οἱ ὡς κάτωθι ἐκπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων:

A/A ΙΕΡΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

1	Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν	α) π. Φιλόθεος Νικολάκης β) Ἰωάννης Κούλλιας
2	Γλυφάδας	Σπυρίδων Τρούσσης
3	Καισαριανῆς	Βασίλειος Νασιάκος
4	Μεγάρων	α) π. Ἀντώνιος Μπαφαλοῦκος β) π. Κορνήλιος Ἐρνεάνου
5	Μεσογαίας	Βασιλικὴ Ρέρρα-Παππά
6	Νέας Ἰωνίας	Ζωὴ Ἀνδριτσοπούλου
7	Ἀλεξ/πόλεως	Στέλιος Δεληγιαννίδης
8	Γουμένισσης	π. Χριστόδουλος Παπακώστας
9	Γυθείου	π. Σταῦρος Βλαστέλλης
10	Θήρας	Βασίλειος Ντάγκαλος
11	Μαρωνείας	Γεώργιος Καγκέλης
12	Μονεμβασίας	π. Παναγιώτης Λεγάκης
13	Νεαπόλεως	π. Ἰωάννης Δημητριάδης
14	Φιλίππων	π. Παῦλος-Γεώργιος Κίτσος
15	Φλωρίνης	π. Θεωνᾶς Ἀθανασιάδης

Ἐκ τοῦ Προγράμματος ἐκαλύφθησαν οἰκονομικῶς, ἐκτὸς τῶν ἀμοιβῶν τῶν κ.κ. Ἐκπαιδευτῶν, καθὼς καὶ τῶν ἐξόδων λειτουργίας αὐτοῦ, τὰ εἰσιτήρια μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς, ἡ διαμονὴ καὶ ἡ διατροφή τῶν συμμετασχόντων.

Τόσον οἱ ἀξιολογηταὶ τοῦ Προγράμματος, ὅσον καὶ οἱ συμμετασχόντες εἰς αὐτό, τὸ ἔκριναν ἱκανοποιητικὸν καὶ ὠφέλιμον διὰ τὴν πληρεστέραν γνῶσιν τοῦ ἀντικειμένου τῶν προσφερομένων ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καλλιτέραν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῶν Ἱδρυμάτων τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων.

4. Κατόπιν τῆς Ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς μετέβη, διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτῆς εἰς τὸ ἐν Καρδίττῃ καὶ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Αὐτοδιοικήσεως πραγματοποιηθὲν Συνέδριον, μὲ θέμα:

«ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ»,

Ἀνέγνωσε τὸ Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Διημερίδος καὶ εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν σειρὰν εἰσηγήθη ἐπὶ εἰκοσιπεντάλεπτον τὴν ἀνατεθεῖσαν εἰς αὐτὸν εἰσήγησιν μὲ θέμα: «Τὸ Κοινωνικὸ Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σήμερα».

Αἱ εἰσηγήσεις τῶν ὀμιλητῶν πολλὰ προσέφερον εἰς

ἐνημέρωσιν καὶ μάθησιν τῶν συμμετασχόντων διὰ τὸ ἀνωτέρω θέμα. Τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον διοργανώθη τῇ μερὶμνῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Αὐτοδιοικήσεως, σκοπὸν ἔχον τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν Κληρικῶν αὐτῆς, καθὼς καὶ τῶν στελεχῶν τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Α' καὶ Β' βαθμοῦ.

Τὸ ἐν λόγῳ Πρόγραμμα τοῦ Ἑπουργείου Ἑσωτερικῶν, Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἀποκεντρώσεως συγχρηματοδοτήθη ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινωνικοῦ Ταμείου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ υλοποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐπιμορφώσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δύνανται οἱ κατὰ τόπους Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται ὅπως μεριμνῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοιούτων Σεμιναρίων ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης, καθ' ὅτι ἅπαντα, δηλαδὴ ἡ μετακίνησις, ἡ φιλοξενία καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι καλύπτονται ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Αὐτοδιοικήσεως.

5. Κατόπιν σχετικῆς προτάσεως, ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνταχθὲν καὶ διεκπαιρωθὲν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 240/239/7.2.2005 Ἐγκύκλιον Σημείωμα πρὸς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ὑποβολὴν τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν Δαπανῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Ἰδρυμάτων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων καὶ τῆς ἐν γένει φιλανθρωπικῆς διακονίας αὐτῶν διὰ τὸ ἔτος 2004. Τὰ συγκεντρωθέντα

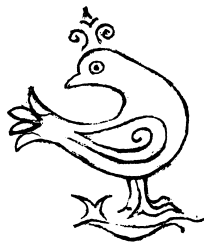
στοιχεῖα ἀνακοινωθήσονται εἰς τὸν Τύπον διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ περὶ τῶν ἔργων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ τοὺς ἐμπεριστάτους ἀδελφούς.

6. Εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ἑπουργοῦ Ὑγείας καὶ Προνοίας διὰ τὸν ὄρισμὸν ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἵνα συγκροτηθῇ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Κοινωνικῆς Φροντίδος καὶ κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ὠρίσθη ὁ Γραμματεὺς Αὐτῆς Ἀρχιμ. π. Τιμόθεος Ἄνθης ὡς τακτικὸν μέλος τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου. Διὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καὶ διὰ τὴν κατόπιν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συνετάγησαν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ ἀνάλογα ἔγγραφα.

7. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1955/997/27.4.2005 Ὑπηρεσιακοῦ Σημειώματος τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεστάλησαν τὰ αἰτηθέντα στοιχεῖα πρὸς ἐνημέρωσιν διὰ: α) τὸ ἀντικείμενον τῆς καθ' ἡμᾶς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, β) τοὺς προβληματισμοὺς καὶ τὰς προτεινομένας λύσεις αὐτῶν καὶ γ) τὰς προτάσεις διὰ τὴν ὁμαλοτέραν καὶ λυσιτελεστέραν ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων θεμάτων.

8. Τέλος κατηρτίσθη ὁ Προϋπολογισμὸς Δαπανῶν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 2006, τῆς ἡμετέρας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπεβλήθη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

9. Σημειωτέον τέλος ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν παρόντα χρόνον συμμετεῖχε εἰς δώδεκα Συνεδριάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Φροντίδος ὡς μέλος αὐτοῦ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ (ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ)

ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΥΛΟ

Τὴ Δευτέρα 7ῆ Νοεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥρα 18.00 μ.μ. συνήλθε σὲ ὀλομέλεια στὴν πρώτη τακτικὴ συνεδρίασή της, στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ Ὁργάνωσης, Διεξαγωγῆς καὶ Ἀξιολόγησης τοῦ Πανελληνίου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ μὲ θέμα: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος, Ἀπόστολος τῆς Εὐρώπης», ὁ ὁποῖος τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Τουριστικῆς Ἀναπτύξεως.

Τοὺς προσκεκλημένους ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Περιφέρεια, ὑποδέχθηκε ὁ Γραμματέας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Σπυρίδων Κατραμάδος συνεπικουρούμενος ἀπὸ τοὺς συνεργάτες τοῦ ὡς ἄνω Συνοδικοῦ Γραφείου.

Παρέστησαν ὅλοι οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ δηλ. ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἑλλάδα, Ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Κασιμάτης, ὡς Πρόεδρος Αὐτῆς, ὁ Ἑλλογιμώτατος Καθηγητὴς Παιδαγωγικῆς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Κρουσταλλάκης ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, ὁ Ἑλλογιμώτατος κ. Ἀλέξανδρος Σταυρόπουλος, Ὁμότιμος Καθηγητὴς Θεολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ Σύμβουλος τοῦ Ὑφυπουργοῦ Παιδείας κ. Δημήτριος Ἀγγελῆς, ὁ Περιφερειακὸς Διευθυντὴς Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Ἀττικῆς κ. Γεώργιος Γούσης, ἡ Προϊσταμένη τῆς Διευθύνσεως Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης τῆς Α' Ἀθήνας ἐρίτιμος κα. Ἐλένη Μαναίου-Παυδάρου, ἡ Προϊσταμένη τοῦ Τμήματος Α' τῆς Διευθύνσεως Σπουδῶν Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐρίτιμος κα. Ἀναστασία Πασχαλίδου, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Γεώργιος Κούρτης, ὁ Ἑλλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Πειραιῶς, ὁ Ἀξιότιμος κ. Θεόδωρος Γεωργιάκης, Δήμαρχος Ἡλιουπόλεως, ἡ ἐρίτιμος κα. Παρασκευὴ Παλαιοπάνου, Δρ. Φιλοσοφίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Σχολικὴ Σύμβουλος τῶν Φιλολόγων Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας, ἡ ἐρίτιμος κα. Ἀγγελικὴ Ἡλιοπούλου-Τσουτσάνη, Σχολικὴ Σύμβουλος τοῦ κλάδου ΠΕ 13 Πολιτικῶν καὶ Νομικῶν Ἐπιστημῶν μὲ μεταπτυχιακὴς σπουδὲς στὶς Ἐπιστῆμες τῆς Ἀγωγῆς, ὁ ἀξιότιμος κ. Σπυρίδων Κρουσταλλάκης, Φιλολόγος Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης μὲ μεταπτυχιακὴς σπουδὲς στὴ Διδακτικὴ καὶ τὴν Ἀξιολόγηση, ἡ ἐρίτιμος κα. Ἄννα Πατεστή, Φιλολόγος, Ψυχολόγος, μὲ μεταπτυχιακὴς σπουδὲς στὶς Ἐπιστῆμες τῆς Ἀγωγῆς, ὁ ἀξιότιμος κ. Βασίλειος Χανδρινός, Θεολόγος Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀθανάσιος Ραφτόπουλος, Φιλολόγος μὲ μεταπτυχιακὴς σπουδὲς στὶς Ἐπιστῆμες τῆς Ἀγωγῆς, ἡ ἐρίτιμος

κα. Δήμητρα Γκίνη, Φιλολόγος Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, ὁ ἀξιότιμος κ. Ἡλίας Γεωργιάδης, Καθηγητὴς Μαθηματικῶν.

Ἐπισημαίνεται ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεσσαλονικῶν κ. Ἰωάννης Ξακίνας μετὰ τὴν σχετικὴ πρὸς τοῦτο προσευχὴ καὶ εὐχρίστηκε ὑπὲρ εὐδοκίας τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀκολούθως ὁ Πανοσιολογιώτατος π. Σπυρίδων Κατραμάδος δίδοντας τὰ διοριστήρια σὲ κάθε μέλος, μετέφερε τὶς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος στήριξε καὶ ἐνθάρρυνε ἐξ ἀρχῆς τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ ἀνέγνωσε τὸ Μήνυμά του.

Ἀνεφέρθη ἐπίσης: α) στὸ ἱστορικὸ τῆς συλλήψεως τῆς ιδέας τοῦ ἐγχειρήματος τοῦ Πανελληνίου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ, ὅπως προέκυψε μέσα ἀπὸ τὶς ἐπανειλημμένες συνεδριάσεις τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων, β) τὶς ἀναληφθεῖσες καὶ ὑλοποιηθεῖσες μετὰ ἐπιτυχία μέχρι σήμερα, ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη ἔγκριση καὶ ἐξασφάλιση τῶν πολυποικίλων καὶ πολυεπίπεδων διοικητικῶν, ὀργανωτικῶν προϋποθέσεων ὑλοποιήσεως τοῦ Πανελληνίου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ γιὰ τὴν ἀνάδειξη, μέσα ἀπὸ τὴν ὁμαδικὴν ἐργασία τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς Πατρίδας, τοῦ ἔργου τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, γ) εὐχαρίστησε τὴν πολιτικὴ ἡγεσία καὶ τὶς Διοικητικὰς Ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων γιὰ τὴν ἄμεση ἀνταπόκριση στὸ ὄραμα ποὺ συνεπάγεται ἡ δράση αὐτή.

Στὴ συνέχεια, κατετέθησαν σκέψεις, ἐποικοδομητικοὶ συλλογισμοὶ ἐπὶ τοῦ κειμένου τοῦ Διαγωνισμοῦ καὶ ἀνηλλάγησαν ἐπὶ μακρὸν ιδέες γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία καὶ τὴ συνεισφορὰ τῶν μελῶν τόσο ὡς φυσικῶν προσώπων μετὰ τὸ κῆρος ποὺ ἀπορρέει ἐκ τῶν θέσεων τῶν ὄσων καὶ στὸ σύνολον.

Συγκροτήθηκαν τρεῖς (3) ὑποεπιτροπὲς ἐργασίας σὶς ὁποῖες θὰ συμμετάσχουν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δηλ. α) Ὑποεπιτροπὴ ὑλοποιήσεως τοῦ Διαγωνισμοῦ, β) Ἡ Ὑποεπιτροπὴ δημοσιότητας καὶ γ) Ἡ Ὑποεπιτροπὴ ὀριστικῆς διαμόρφωσης τῶν κριτηρίων ἀξιολογήσεως.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνησαν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Πανελληνίῳ Μαθητικῷ Διαγωνισμῷ συγκεντρώνει μιὰ σειρὰ συγκριτικῶν πλεονεκτημάτων σὲ σχέση μετὰ ἄλλες ἀντίστοιχες πρωτοβουλίες καὶ Διαγωνισμοὺς τὰ ὁποῖα συνοψίζονται μεταξὺ ἄλλων στὰ ἑξῆς:

- Ὁ Διαγωνισμὸς τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα, ἔγκριση καὶ τελικὴ διεκπεραίωση κεντρικῶν φορέων τῆς διοικήσεως ἡτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὙΠ.Ε.Π.Θ. καὶ τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ. Ἐχει ἤδη σκιαγραφηθεῖ ἐκ τῶν προτέρων καὶ δημοσιοποιηθεῖ ἡ ὅλη πορεία τῆς διεξαγωγῆς καὶ τῆς ἀξιολόγησής τῶν τελικῶν Πορισμάτων. Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἀπὸ ἐπιφανῆ μέλη τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς κοινότητος. Διασφαλίζεται μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ ἀξιοπιστία καὶ ἐγκυρότητα τοῦ ὄλου ἐγχειρήματος.

- Ἀκολουθήθηκαν καὶ ἐδῶ ὅλες οἱ προβλεπόμενες κανονικὲς, διοικητικὲς διαδικασίες ἔγκρισής του ἀπὸ τὶς ἀρμοδίους Ὑπηρεσίες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ὑπουργείων, οἱ ὁποῖες ἄλλωστε ἔχουν μακροχρόνη ἐμπειρία σὲ ἀνάλογες δράσεις. Ἐνσωματώθηκαν οἱ προτάσεις τους ἀρμονικὰ στὸ ἀρχικὸ κείμενον.

- Ἀξιοποιήθηκαν οἱ ἐμπειρίες ἀπὸ ἄλλες σχετικὲς προσπάθειες στὴ χώρα καὶ στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση.

- Ἐξασφαλίστηκε ἡ θεωρητικὴ τεκμηρίωση τοῦ ἐγχειρήματος, υἱοθετώντας τὴ δυναμικὴ προσέγγισή του.

- Ἐχει ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχή ἐκβασὴ Του. Αὐτὴ βασίζεται στὸ γεγονὸς ὅτι ἔχει ξεκάθαρους σκοποὺς καὶ στόχους, οἱ ὁποῖοι καλύπτουν ὅλο τὸ φάσμα τῆς ἐκπαιδευτικῆς πράξεως. Συναφῆς μετὰ αὐτοὺς τοὺς στόχους εἶναι καὶ ἡ τελικὴ φάση ἀξιολόγησής τῶν ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν/τριῶν.

Τέλος ἐξέφρασαν τὸν ἐνθουσιασμό τους γιὰ τὸ ἀναληφθησόμενον ἔργο καὶ τὶς ἀπορρέουσες ἐξ αὐτοῦ δεσμεύσεις καὶ ἐπιβεβαίωσαν τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴ θέλησή τους νὰ συμβάλουν στὴν εὐδόκησιν καὶ τελικὴν διεκπεραίωση τοῦ Πανελληνίου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ μετὰ ὅλες τὶς δυνάμεις τους ἐπικαλούμενοι πρὸς τοῦτο τὶς εὐχὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

(Ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων)

ΕΛΛΗΝΕΣ, ΟΙ ΠΛΕΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΟΝΤΕΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ

Μία παγκόσμια έρευνα, η όποια δημοσιεύεται στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 16/11/2005 παρουσιάζει ενδιαφέροντα συμπεράσματα ως προς το θρησκευτικό φαινόμενο στην Ελλάδα και στον κόσμο. Η έρευνα έχει τίτλο «*Η θρησκευτικότητα στον 21ο αιώνα*» και διεξήχθη τον περασμένο Ιούνιο από την εταιρία TNS ICAP σε συνεργασία με την GALLUP INTERNATIONAL ASSOCIATION. Ερωτήθηκαν 53.749 άνθρωποι σε 68 χώρες των πέντε ηπείρων. Καταδεικνύει μεταξύ άλλων ότι οι Έλληνες είναι οι περισσότεροι θρησκευόντες στην Ευρώπη και ὄγδοοι παγκοσμίως. Τά μεγαλύτερα ποσοστά θρησκευόντων ἐμφανίζονται στην Γκάνα και στη Νιγηρία, ἐνῶ τὰ χαμηλότερα στὸ Χόνγκ-Κόνγκ και στην Ἰαπωνία. Οἱ ἐρευνητὲς διευκρινίζουν ὅτι ἐρεύνησαν τὸν ρόλο τῆς πίστεως στὸ ἱερό και στὸ θεῖο, ἀνεξαρτήτως τῆς συχνῆς ἐπισκέψεως σὲ λατρευτικούς χώρους.

Αὐτὴ ἡ σημαντικὴ θέση, τὴν ὁποία κατέχει ὁ λαός μας πιστεύουμε ὅτι πρέπει νὰ ληφθεῖ σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν ἀπὸ ὄλους ἐκείνους πὸν προτείνουν διάφορες ἰδέες ἀντίθετες μὲ τὴν ἱστορία, τὴν παράδοση και τὴν ταυτότητα αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ὅσοι μιλοῦν γιὰ χωρισμὸ Ἐκκλησίας-Πολιτείας ἢ γιὰ οὐδετεροθρησκο σχολεῖο ἢ γιὰ περιθωριοποίηση τῆς Ἐκκλησίας λόγω «πολυπολιτισμικότητας» καλὸν εἶναι νὰ λάβουν σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν τοὺς τὴν θρησκευτικότητα τῶν Ἑλλήνων. Δὲν ἐννοοῦμε μόνον τὴν συγκεκριμένη ἔρευνα. Ἐννοοῦμε τὸ συμπέρασμα πὸν ἐξάγεται ἀπὸ πολλὲς παρόμοιες ἔρευνες και μελέτες. Ἐννοοῦμε τὸ ἀνεπίσημο δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖο διεξάγεται ἐδῶ και 20 περίπου χρόνια και μὲ τὸ ὁποῖο ὁ λαός μας ἀπορρίπτει τὸν πολιτικὸ γάμο. Ἐννοοῦμε τὴν μαζικὴ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ στὶς πάσης φύσεως λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις παρὰ τὸ δυσάρεστο κλίμα πὸν δημιουργήθηκε κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες. Ἐννοοῦμε τὰ συμπεράσματα μιᾶς ἄλλης ἐρεύνης, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τὸ 2003 και κατέγραφε ὅτι τὸ 83% τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦν νὰ παραμείνει τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα μας ὡς Ὁρθόδοξο και ὁμολογιακό. Ἐννοοῦμε τὴν ἐντυπωσιακὴ συμμετοχὴ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν στὶς λαοσυνάξεις τοῦ 2000 γιὰ τὴν ἀναγραφή τοῦ θρησκευματος.

Ἡ ἔντονη θρησκευτικὴ τῶν Ἑλλήνων ἀποδεικνύει ἐπίσης ὅτι στὴν Ελλάδα οἱ παραδόσεις ἔχουν γερὲς και βαθιεῖς ρίζες. Σὲ μίᾳ ἐποχῇ κατὰ τὴν ὁποία οἱ λαοὶ προσπαθοῦν νὰ διαφυλάξουν τὴν ἐθνικὴ και πολιτιστικὴ τοὺς ἰδιοπροσωπία ἀπὸ τὶς συνέπειες τῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποιήσεως, ὁ Ἕλληνας ἀναζητεῖ καταφύγιο στὴν Ὁρθοδοξία, στὴν γλῶσσα και στὶς ἱστορικὲς του καταβολές. Ὁ προσφάτως ἀποθανὼν Γάλλος συγγραφεὺς και ἑλληνιστὴς Ζὰκ Λακαριέρ εἶχε δηλώσει πρὸ ὀλίγων ἐτῶν: «*Γιὰ τὸν Ἕλληνα ἢ Ὁρθόδοξο εἶναι τὸ σπίτι του*». Καὶ ἐμεῖς συμπληρώνουμε. Γιατί κάποιοι θέλουν νὰ μᾶς τὸ γκρεμίσουν; Γιατί ζητοῦν διάφορες καινοτομίες πὸν θὰ ἀφήσουν τὸν Ἕλληνα χωρὶς σπίτι, χωρὶς ρίζα, χωρὶς παράδοση;

Ἴσως σπεύσουν ὀρισμένοι νὰ σχολιάσουν ἀρνητικὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διεθνούς ἐρεύνης πὸν προαναφέραμε λέγοντας ὅτι στὶς πρῶτες θέσεις τῆς θρησκευτικότητος βρίσκονται χώρες μὲ χαμηλὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο, ἄρα ἡ ὑψηλὴ θέση τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ ὀπισθοδρόμηση γιὰ τὴν κοινωνία. Ἀπαντοῦμε ἀμέσως ὅτι στὴν ἔβδομη θέση παγκοσμίως, δηλαδή μίᾳ θέσει πάνω ἀπὸ τὴν Ελλάδα βρίσκεται ἡ Ἰνδία. Εἶναι δὲ γνωστὸ ὅτι οἱ Ἰνδοὶ θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς καλύτερους προγραμματιστὲς ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν στὸν κόσμο και τοὺς προτιμοῦν πολλὲς μεγάλες εὐρωπαϊκὲς ἐταιρεῖες.

Ἡ ἐμμονὴ τῶν Ἑλλήνων στὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ ἡ ἔντονη θρησκευτικότητά τοῦ λαοῦ μας ὀδηγεῖ πολλοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης νὰ ζητοῦν τὴν βοήθειά μας. Ἰδίως τώρα ποὺ ἀναζητοῦν τὶς Ὁρθόδοξες Χριστιανικὲς τοὺς καταβολές μετὰ ἀπὸ τὴν πτώση τῶν ἀθεϊστικῶν ὀλοκληρωτικῶν καθεστῶτων. Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀκόμη λόγος ποὺ μᾶς κάνει νὰ αἰσθανόμαστε μεγαλύτερη εὐθύνη ὡς Ἐκκλησία, ὡς Πολιτεία, ὡς λαός. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ Βουλγαρία, χώρα μὲ μεγάλη πλειοψηφία Ὁρθοδόξου πληθυσμοῦ, ἀποφάσισε νὰ εἰσαγάγει ὡς ὑποχρεωτικὸ μάθημα στὰ σχολεῖα τὰ Θρησκευτικά. Σκεφθεῖτε, λοιπόν, νὰ ἔλθουν αὔριο καὶ νὰ μᾶς ζητήσουν τὰ ἀναλυτικὰ μας προγράμματα καὶ τὰ σχολικά μας βιβλία γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ὡς ὑποδείγματα. Ἄν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐπικρατήσει ἡ ἀντίληψη περὶ «οὐδετερόθρησκου

σχολείου» καὶ περὶ θρησκευτολογικοῦ μαθήματος, τί θὰ τοὺς ἀπαντήσουμε; Ὅτι τώρα ποὺ οἱ χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης προωθοῦν τοὺς στενότερους δεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν κοινωνία, ἐμεῖς ἀποφασίσαμε νὰ γκρεμίσουμε τὴν παράδοσή μας; Ὅταν οἱ χῶρες ποὺ ἔζησαν τὴν περιθωριοποίηση τῆς Ἐκκλησίας ἀποφασίζουν νὰ διδάξουν Θρησκευτικά γιὰ νὰ διαπλάσουν χαρακτῆρες, ἐμεῖς θὰ τοὺς ποῦμε ὅτι ἀκολουθοῦμε τὸ ἀντίστροφο ρεῦμα καὶ ὑποτασσόμεθα στὰ κελεύσματα ὀρισμένων θορυβωδῶν μειοψηφιῶν;

Ὅρισμένοι, ὄχι πολλοὶ εὐτυχῶς, ἐπιχειροῦν νὰ ἐπιβάλουν τὸ πιὸ ἄθρησκο σύστημα στὸν πιὸ θρησκευόντα λαὸ τῆς Εὐρώπης. Εἶναι ἄραγε αὐτὸ λογικὸ καὶ δημοκρατικὸ;

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
πρ. ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ**

Τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως
κ. Βαργάβα

**ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΑΡΑΣΗΜΟΥ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ**

Τὴν Πέμπτη 20 Ὀκτωβρίου τ.ἔ. κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπενεμήθη τὸ παράσημο τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος –Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου– στίς ἑξῆς προσωπικότητες: 1. Σεβ. Μητροπολίτην πρώην Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιον. 2. Ἐλλογιμώτατον κ. Σπυρίδωνα Τρωιάνο, Ὁμότιμον Καθηγητὴν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. 3. Ἐλλογιμώτατον κ. Γεώργιον Κρίππαν, Διδάκτορα τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου. (Οἱ βραβεύσεις αὐτὲς ἔλαβον χώραν στὴν αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ). 4. Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμ. Νεκτάριον Μηλιώνην, Ἐφημέριον τοῦ Νοσοκομείου Ἁγίου Σάββας. 5. Αἰδεσιμολογιώτατον π. Κυριακὸ Τσουρόν, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων. (Οἱ δύο τελευταῖες βραβεύσεις ἔλαβαν χώρα στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου Χριστοδοῦλου). Κατωτέρω παραθέτομε τὴν παρουσίαση τοῦ βιογραφικοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῶν τιμηθέντων προσώπων ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὲς ποὺ ὀρίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο.

Ὁ Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Διονύσιος (κατὰ κόσμον Ἰωάννης) Λαδόπουλος γεννήθηκε στίς 23 Μαρτίου 1929 στὸ Καστέλι Κισσάμου Χανίων.

Γόνος εὐσεβῶν γονέων, τοῦ Γεωργίου Λαδοπούλου ἀπὸ τὴν Σμύρνη καὶ τῆς Μαρίας Λαϊνάκη ἀπὸ τὴν Κρήτη, ἦταν τὸ δεύτερο ἀπὸ τὰ ἑξὶ παιδιὰ τῆς οἰκογένειας. Κατὰ σάρκα ἀδελφοί του οἱ: Νικόλαος, Χρήστος, Πρόδρομος, Πρόδρομος καὶ Ἐμμανουήλ.

Δύο χρόνια μετὰ τὴν γέννησή του ἡ οἰκογένεια Λαδοπούλου ἀναγκάσθηκε λόγῳ τῆς παγκόσμιας οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ 1929 νὰ μετοικήσει στὴ Σίνδο Θεσσαλονίκης. Ἐκεῖ παρακολούθησε τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του, ἐνῶ παράλληλα ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται ἡ ἱερατικὴ του κλίση. Τὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν ἦταν ιδιαίτερα δύσκολα. Ὁ πόλεμος τοῦ '40, ἡ κατοχὴ καὶ τὰ διατρέξαντα γεγονότα τῆς περιόδου αὐτῆς ὑπῆρξαν ὁ ἱστορικὸς περίγυρος μιᾶς προσωπικότητας ποὺ σμίλευε μέσα ἀπὸ τὶς ποικίλες δοκιμασίες τὴν πίστη στὸν Θεό, ποὺ μέρα με τὴν ἡμέρα γινόταν πιὸ δυνατὴ καὶ πλέον ὑπεύθυνη.

Ὁ νεαρὸς Ἰωάννης, παράλληλα μὲ τὶς ἀγροτικὲς ἐργασίες, μετέρχεται καὶ τὴν τέχνη τῆς ραπτικῆς. Αὐτὸ γίνεται ὡς τὸ 1951, ὅποτε καλεῖται νὰ καταταγεῖ στὴν Καλαμάτα γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων. Ἀργότερα μετατίθεται στὸ ΚΥΤ (Κέντρο Ὑπηρεσίας Τεχνικῶν) στὴν Ἀθήνα (χωρὶς ποτὲ ἐν τῷ μεταξύ νὰ λείψει ἀπὸ τὴν λειτουργικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας).

Στὴν Ἀθήνα, κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ, ἔμελλε νὰ συναντήσῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ καλύτερα τὸ πρόσωπο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ παίξῃ τὸν σημαντικότερο ρόλο στὴ ζωὴ καὶ τῇ μετέπειτα σταδιοδρομίᾳ του, τὸν Ἀρχιμανδριτὴ Βαργάβα Τζωρτζάτο, Διευθυντὴ τότε τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ μετέπειτα Μητροπολίτη Κίτρους. Ἡ σχέση τῆς κατὰ πνεῦμα υἰοθεσίας τοῦ Ἰωάννη Λαδόπουλου ἀπὸ τὸν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀπονέμει τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀπ. Παύλου στὸν Σεβ. Μητροπολίτην πρ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιον. Στὸ μέσον διακρίνεται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

Ἀρχιμανδρίτη Βαρνάβα ἦταν τὸ καθοριστικότερο γεγονός τῆς κατοπινῆς πορείας του.

Αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἐπικοινωνία δὲν σταμάτησε μὲ τίς κατὰ καιρὸν στρατιωτικὲς μεταθέσεις τοῦ Ἰωάννη. Ἡ συχνὴ ἀλληλογραφία, ἡ ἐξομολόγησις, ἡ στήριξις σὲ θέματα πίστεως καὶ ζωῆς γινόταν ἰσχυρὸς σύνδεσμος ἀνάμεσα στοὺς δύο ἄνδρες.

Τὸ Πάσχα τοῦ 1954 ὁ Ἰωάννης Λαδόπουλος ἀποστρατεύεται καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο παρουσιάζεται στὸν ἤδη προαχθέντα σὲ μητροπολίτη Κίτρους Βαρνάβα –τὸν Γέροντά του– μὲ κατασταλαγμένη καὶ ἀμετάκλητη τὴν ἀπόφασή του νὰ γίνῃ κληρικὸς καὶ μάλιστα ἄγαμος.

Ὁ Μητροπολίτης Βαρνάβας ὑποδεικνύει στὸν Ἰωάννη τὸν δρόμο πρὸς τὸν Ὀλυμπο. Τὸν δρόμο τοῦ μοναχισμοῦ, τοῦ μεγάλου διδασκαλείου τῆς ταπείνωσης καὶ τῆς κατὰ Θεὸν ὑπακοῆς. Ἐκεῖ ἀπέκτησε τοὺς νέους κατὰ πνεῦμα ἀδελφοὺς κάτω ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ ἡγουμενία τοῦ π. Ἰωάννου Κατσιμίγα. Ἐκεῖ σμιλεύθηκε μία φιλία ποὺ ἔμεινε γνωστὴ μέχρι σήμερα γιὰ τὴν εὐλικρίνεια, τὴ δύ-

ναμη καὶ τὴν ἀμοιβαία πίστις. Ἡ φιλία μὲ τὸν μοναχὸ Νικηφόρο, τὸν μετέπειτα Μητροπολίτη Χίου.

Ὁ Ἰωάννης κείρεται μοναχὸς καὶ παίρνει τὸ ὄνομα Διονύσιος πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Κτίτορος τῆς Μονῆς. Στὸν ἓνα χρόνον παραμονῆς του στὴ Μονὴ ἰσχυροποιεῖται ἡ θέλησή του γιὰ τὴν προσφορὰ τῆς ζωῆς του στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν διακονία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ 1955 χειροτονεῖται διάκονος στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Κατερίνης ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κίτρους Βαρνάβα. Νέος τόπος διαμονῆς του γίνεται τὸ Ἐπισκοπεῖο. Νέος τρόπος προσφορᾶς ἡ διακονία τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς ἐνορίας. Στὰ ἐπόμενα ἕξι χρόνια ὁ διάκονος Διονύσιος ὀλοκληρῶνει τίς γυμνασιακὲς του σπουδές, ἐνῶ παράλληλα θὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως μὲ τὸ ἦθος, τὴν σεμνότητα καὶ τὴν πνευματικὴ του καλλιέργεια.

Τὸ 1960 χειροτονεῖται ἱερεὺς ἀπὸ τὸν ἴδιο Μητροπολίτη στὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Θείας Ἀναλήψεως Κατερίνης καὶ ἀμέσως μετὰ ξεκινᾷ γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολη, γιὰ τὸ

Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, γιὰ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπόμενων χρόνων ὁ ἱερομόναχος Διονύσιος μαθητεύει στὸ μεγαλύτερο σχολεῖο τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας: στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὴ Θεολογικὴ του Σχολὴ. Μαθητεύει στὸ πνεῦμα, στὸν ποιμαντικὸ τρόπο προσέγγισης καὶ ἐκτίμησης προσώπων καὶ πραγμάτων καὶ ὑπὸ τὴν σκιά τῶν σοφῶν διδασκάλων γίνεται σοφότερος. Εἶναι ταυτόχρονα καὶ φοιτητὴς καὶ ἱερεὺς τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς καὶ γιὰ ἓναν χρόνο τοῦ πατριαρχικοῦ Παρεκκλησίου ἐπὶ πατριαρχίας Ἀθηναγόρου. Τὸ πτυχίον του τὸ πῆρε ὑποβάλλοντας διατριβὴν μὲ θέμα: «Οἱ Διορθόδοξες σχέσεις κατὰ τὸ ἡμῖν τοῦ Κ' αἰῶνος».

Ὁ Ἀρχιμανδρὶτης πλέον Διονύσιος Λαδόπουλος ἐπιστρέφει στὴν Κατερίνη. Δύο μεγάλες ἐκκλησιαστικὲς προσωπικότητες, πού σήμερον ἀνήκουν στὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας καὶ ὁ Μητροπολίτης Κίτρους Βαρνάβας, διαδραμάτισαν καιρὸ ρόλο στὴ διαμόρφωση τῆς προσωπικότητος τοῦ νεοῦ Ἀρχιμανδρὶτη. Ἡ ἐμπειρία πού ἀπεκόμισε ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τῶν χειρισμῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἡ σύνεση στὴν ἀντιμετώπισή τους καὶ ἡ «οἰκονομία» στὴν ἀνθρώπινη διάσταση τῶν πραγμάτων ἔγιναν πολὺτιμες παρακαταθήκες γιὰ τὴ διοίκηση, τὴν ὁποία ἔμελλε νὰ ἀσκήσει στὸ μέλλον ὁ Ἀρχιμανδρὶτης Διονύσιος.

Μὲ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὸ Φανάρι ἀναλαμβάνει τὴν προϋσταμενία τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Θείας Ἀναλήψεως Κατερίνης, ἐνῶ ταυτόχρονα διορίζεται ἱεροκέρυκας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ καθηγητὴς τῆς Τελετουργικῆς στὸ Κατώτερο Ἐκκλησιαστικὸ Φροντιστήριον Κατερίνης.

Θὰ χρειάζοταν ἰδιαιτέρως τόμος γιὰ τὴν ἀναλυτικὴ παρουσίαση τῶν κόπων καὶ τῆς διαδρομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας του στοὺς τομεῖς πού τοῦ ἀνατέθηκαν. Ἀποτυπώνοντάς τους σὲ ἀπλὴ ἱστορικὴ καταγραφή, ἐπιγραμματικὰ καὶ μόνον θὰ ἀναφέρουμε ὅτι:

α) ὡς ἱεροκέρυκας διέτρεχε ἀδιάκοπα ὅλη τὴν ἐπαρχία Κίτρους ἀπὸ τίς κεντρικὲς ἐνορίες τῆς Κατερίνης μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο χωριὸ τῆς Μητροπόλεως, ὡς τὴν στιγμὴ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον προαγωγῆς του, στηρίζοντας μὲ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ τοὺς χριστιανούς τῆς ἐπαρχίας.

β) ὡς καθηγητὴς τῆς Τελετουργικῆς βοήθησε σὲ ὑψηλὸ βαθμὸ τοὺς ἱερεῖς πού φοίτησαν στὸ Φροντιστήριον νὰ γίνουν καλοὶ λειτουργοὶ τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ

ταυτόχρονα τοὺς μυσταγωγοῦσε στὸ βαθύτερον πνεῦμα τῆς μεγάλης αὐτῆς διακονίας. Εἶναι πραγματικότητα πὼς τὸν τομέα αὐτὸν τὸν κατεῖχε ἄριστα κατὰ τὴν μαρτυρία ἱερέων καὶ Ἐπισκόπων.

γ) ὡς προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Θείας Ἀναλήψεως διακρίθηκε γιὰ τὴν ἐργατικότητα, τὸν ζῆλο καὶ τὴν ἀκαματη φροντίδα ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του. Οἱ τομεῖς τῆς θείας Λατρείας, τῆς ἐξομολογήσεως, τῶν κηρυγμάτων καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἦταν τὸ πεδίο δράσεως τοῦ π. Διονυσίου. Πανθομολογούμενη ἦταν ἡ ἰκανότητα νὰ προσελκύει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν γλυκύτητα, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἀγάπη. Ὅλα αὐτὰ τὰ θεῖα χαρίσματα δὲν ἔπαυσαν μέχρι σήμερον νὰ κοσμοῦν τὸν τιμώμενον ποιμενάρχη. Ἀπόδειξη περὶτρανῆ τῆς ποιμαντικῆς ἐπιτυχημένης πορείας καὶ διακονίας του ἦταν ἡ ἀνταπόκριση τῶν ἐνοριτῶν –καὶ ὄχι μόνον– στὰ καλέσματα του, ἀλλὰ καὶ ἡ χαρμολύπη πού ἀκολούθησε τὴν εἰς Ἐπίσκοπον ἐκλογή του στίς 22 Μαΐου 1974. Τότε ὁ λαὸς τῆς Κατερίνης ἔκλαψε ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὴ λύπη του. Χαρὰ γιὰ τὴν προαγωγή του, λύπη γιὰ τὴν θὰ ἔχανε τὸν καλὸν ποιμένα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέλεξε τὸν Ἀρχιμανδρὶτη Διονύσιο Λαδόπουλο ὡς πρῶτον Μητροπολίτην τῆς νεοσύστατης –τότε– Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Τὴν Κυριακὴ 26 Μαΐου 1974 στὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Θείας Ἀναλήψεως Κατερίνης τελέσθηκε ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία του μὲ προεξάρχοντα τὸν Γέροντα Μητροπολίτη Κίτρους Βαρνάβα καὶ μὲ πλῆθος Ἀρχιερέων, ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ πού πλημμύριζε ὄχι μόνον τὸ Ναὸ, ἀλλὰ καὶ τοὺς γύρω δρόμους. Τελευταία δημόσια ἐμφάνιση τιμῆς σ' ἐκεῖνον πού τόσο πολὺ ἀγαπήθηκε στὴν Κατερίνη.

Ἡ Νεάπολη ὑποδέχθηκε τὸν ποιμενάρχη τῆς μὲ βυζαντινὴ μεγαλοπρέπεια καὶ κάθε τιμὴ πού ἀρμόζει στίς ἀνάλογες περιστάσεις. Οἱ Ἀρχεῖς τοῦ τόπου, ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς ἐπιφύλαξαν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν κατὰ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ πρώτου Ποιμενάρχου τους, τοῦ Μητροπολίτη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Διονυσίου τοῦ Α'.

Ἡ ἐπόμενη ἡμέρα τῆς ἐνθρονίσεως εὑρίσκει τὸν νέον Ἐπίσκοπο χωρὶς ἐπισκοπεῖο, χωρὶς ἰδιαιτέρου τόπου κατοικίας, μὲ Ναοὺς μικροῦς, πρόχειρα κατασκευασμένους, μίας ἐπαρχίας πού μέχρι τότε πλημμελῶς ἐποιμαίνετο. Τὰ πρῶτα γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως βρισκόνταν στὸ ὑπόγειο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ μετὰ ἀπὸ ἄλλες δύο μετακομίσεις ἐπὶ τέλους ἐγκαταστάθηκαν ὀριστικὰ στὸ Ἐπισκοπεῖο, πού κτίσθηκε μετὰ

ἀπὸ 10 χρόνια γιὰ νὰ στεγάσει Μητρόπολη καὶ Μητροπολίτη.

Τριάντα ὁλόκληρα χρόνια κοπιώδους ἐργασίας. Στὰ χρόνια αὐτὰ κτίσθηκαν 30 νέοι Ναοί, ἐνῶ ἄλλοι ἐπεκτάθηκαν ἢ διορθώθηκαν. Περισσότερες ἀπὸ 150 οἱ χειροτονίες τοῦ νέου Ἐπισκόπου, γιὰ τὶς ὁποῖες πάντοτε ἔκανχᾶτο ἐν Κυρίῳ. Τρία Μοναστήρια (δύο γυναικεῖα καὶ ἓνα ἀνδρικό) καὶ 18 αἵθουσες διαλέξεων γιὰ τὸ θεῖο Κήρυγμα. Τὸ 1990 δημιουργεῖ τὸ Ἰδρυμα Νεότητος μὲ 12.500 παιδιὰ στὶς τάξεις τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ 1994 τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο γιὰ τοὺς ὑποψηφίους κληρικούς. Ἰδρύει 42 ἐνοριακὰ φιλόπρωχα ταμεῖα καὶ 8 μέχρι σήμερα ἐκκλησιαστικὰ συσσίτια μὲ 1000 ἀπόρους συνανθρώπους μας νὰ σιτίζονται καθημερινὰ σὲ αὐτά. Ἡ ἀνάδειξη τῆς τοπικῆς ἀγιολογίας, ἡ δημιουργία τῆς βιβλιοθήκης τῆς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ οἱ κατασκηνώσεις ἦταν ἐπίσης κάποιες ἀπὸ τὶς βασικὲς του προτεραιότητες, στὶς ὁποῖες προσετέθησαν οἱ διάφορες ἐκδόσεις (περιοδικὲς καὶ ἔκτακτες).

Ἰδιαίτερη «ἀδυναμία» τοῦ νέου Μητροπολίτου –παρὰ τὶς πρακτικὲς δυσκολίες ποὺ παρουσιάζονταν– ἦταν ἡ φιλοξενία. Ἰδρύει τὸν ξενώνα τῆς Μητροπόλεως καὶ τὴν ἐπίσημη αἶθουσα ὑποδοχῆς καὶ ἐστίασεως.

Σὲ ὅλα αὐτὰ ἀξίζει νὰ προστεθοῦν οἱ ἔκτακτες οικονομικὲς συμπαράστασεις στὰ θύματα τῶν πολέμων, στοὺς πεινῶντες, στοὺς πρόσφυγες, στὰ Πατριαρχεῖα, στὶς ἐμπερίστατες Ἐκκλησίες, στοὺς σεισμοπαθεῖς, στὴν ἀποστολὴ ἀσθενῶν στὸ ἐξωτερικὸ καὶ τόσα ἄλλα.

Οἱ σχέσεις του μὲ τοὺς τοπικοὺς ἄρχοντες ἦταν συναινετικὲς μὲ γνώμονα τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ συνεργασία μαζί τους γιὰ τὰ κοινὰ στάθηκε πάντα καρποφόρος.

Ἡ Νεάπολη ἀπὸ ἓνα ἀσήμαντος Δῆμος γίνεται μὲ τὶς πρωτοβουλίες του μία συνεδριούπολη. Συνέδρια πανορθόδοξα καὶ πανελλαδικὰ βρῖσκουν φιλόξενη ὑποδοχὴ στὸ χῶρο τῆς Μητροπόλεως.

Μιὰ ὁλόκληρη περιοχὴ μὲ ἔντονα τὰ σημάδια τῆς ἐγκατάλειψης καὶ τὴν πίκρα τῆς ἀπομόνωσης, ἀναρχα δομημένη καὶ ἀφημένη στὴν τύχη τῆς, δέχεται τὴν εὐεργετικὴ παρουσία καὶ εὐλογία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτῆς τῆς περιοχῆς εἶναι οἱ ἀσκητὲς τῆς καθημερινότητας, οἱ ὀλυμπιονίκες τοῦ μεροκάματου. Αὐτοὶ ποὺ ἔκαναν τὸν τίμιον ἰδρώτα τους ἀγιασμό ποὺ εὐλόγησε τὰ σπιτικά τους. Οἱ ὑπέροχοι ἄνθρωποι τῶν Δυτικῶν Συνοικιῶν τῆς πόλης, γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ τοπικὴ

Ἐκκλησία αἰσθάνεται περήφανη ποὺ εἶναι παιδιὰ τῆς.

Φορέας πολιτισμοῦ ἡ Ἐκκλησία, κουβαλώντας πάνω της τὴν ἀρχοντιά καὶ τὴν Ἱστορία τοῦ Γένους, ἀρχίζει ν' ἀφήνει στὸν τόπο τὰ πρῶτα σημάδια πολιτισμοῦ. Ὅμορφες ἐκκλησιές, πνευματικὰ κέντρα, φιλανθρωπία, ἐνοριακὰ συσσίτια, χορευτικὰ συγκροτήματα, λαϊκὰ πανεπιστήμια, χορωδίες – τὰ πρῶτα δείγματα πολιτισμοῦ. Μὲ παρηρησία, ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῆς ὁδηγεῖ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, μὲ γνώμονα καὶ μέτρο τὴν ἀγάπη.

Στὶς χειροτονίες του ὁ μητροπολίτης Διονύσιος ἀπέδωσε ἰδιαίτερη βαρύτητα καὶ ἐπέδειξε μεγάλη προσοχή. Στὰ 30 χρόνια τῆς ποιμαντορίας του κανέναν κληρικὸ δὲν τιμώρησε, ὄχι γιὰτὶ δὲν προέκυψαν, ἀνθρωπίνως, προβλήματα, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη ἦταν τὸ κεφάλαιο ποὺ ρύθμιζε τὶς σχέσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στὴ Μητρόπολη. Ἡ συνεργασία μαζί τους ἦταν σχέση χορδῶν μὲ κιθάρα μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα.

Διακρίθηκε καὶ ὡς συνοδικὸ μέλος γιὰ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν σεμνότητά του, καθὼς καὶ γιὰ τὴν συμβολὴ του στὸ πιὸ μεγάλο ἔθνικὸ μας πρόβλημα, ποὺ εἶναι τὸ δημογραφικὸ, γιὰ τὸ ὁποῖο καὶ κατέθεσε ἐμπεριστατωμένη εἰσήγηση στὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας.

Τὸ 1999 ὁ Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος ὁ Α' εὐτύχησε νὰ ἐφορτάσει τὰ 25 χρόνια ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ ταυτόχρονα τὰ ἰσόχρονα τῆς ἀρχιερωσύνης του. Τὴ χρονιά αὐτὴ τὴ σημάδεψε ὁ χρόνος μὲ ἐγκαινισμό Ναῶν, μὲ ἐκδηλώσεις τιμῆς πρὸς τὸ πρόσωπό του ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο καὶ τὸ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, ἀπὸ πανεπιστημιακοὺς δασκάλους, ἀπὸ τοὺς Δημάρχους τῶν πόλεων τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφέρειας, ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς φορεῖς, τὶς ἐνορίες καὶ βεβαίως τοὺς ἄμεσους συνεργάτες του τοὺς κληρικούς.

Τὰ τριάντα χρόνια τῆς ἀρχιερατικῆς του διακονίας συμπύπτουν μὲ γεγονότα ποὺ σηματοδοτοῦν τὴν ζωὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι μόνον.

Μὲ τὴν κοίμηση τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος Χρυσοφάνη, ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἀναθέτει τὴν τοποτηρητεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Στὸν κόπο καὶ τὴν φροντίδα τῆς νέας διακονίας θὰ προστεθεῖ ὁ πόνος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κρίσης.

Ὁ λόγος τοῦ Μητροπολίτη Διονυσίου σταθερὸς καὶ ἐνωτικὸς, λόγος καταλλαγῆς. Ἡ ἐνότητα ἦταν πάντα ἡ σταθερὴ του συνισταμένη.

Αὔγουστος 2003

Ὁ ὑψηλὸς καὶ ὠραῖος ὡς ὁ Ὀλυμπος, ὅπου ἔζησε τὰ νεανικά του χρόνια, Μητροπολίτης Διονύσιος, ἡ λευκὴ ἀπὸ τοὺς χρόνους κορυφή, τὸ φῶς τὸ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, κλονίζεται.

Ἡ ἀσθένεια τὸν βρῖσκει προσευχόμενο. Λειτουργοῦντα. Ὁ Συναξαριστὴς θὰ σημειώσῃ τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἐνας χρόνος γεμάτος ἀγωνία, προσευχή, πόνος καὶ σιωπή.

Αὔγουστος 2004

Ὁ Σεμινοπρεπὴς, εὐγενὴς, ἀξιοπρεπὴς Ἄρχοντας ὁ Μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀπλὸς Μητροπολίτης Διονύσιος θὰ σημαδέψῃ μὲ μιὰ κίνηση βαθειᾶς ἐπίγνωσης ἐκκλησιαστικοῦ ἥθους τὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὑποβάλλοντας τὴν παραίτησή του στὸ σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, ἐπειδὴ κατανοεῖ ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος προσφέρει στὴν Ἐκκλησία ὄχι μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀλλὰ ὁλόκληρη τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὴν ζωὴ του.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τῶν συνεπισκόπων ἀδελφῶν του θὰ τοῦ δώσουν τὴν χαρὰ νὰ δεῖ συνεχιστὴ στὸ ἔργο του ἕνα ἀπὸ τὰ πνευματικά του παιδιὰ, τὸν ὁμιλοῦντα σήμερα ἐνώπιόν σας.

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ὁ Γέροντας Μητροπολίτης Διονύσιος ὑπῆρξε σταθερὸς καὶ ἀδιατάρακτος φίλος σας. Σὰς εὐχαριστοῦμε

ὄλοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, γιὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ ἐπιδεικνύετε πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ πνευματικοῦ μας πατρός. Ἀντίδωρο ὁ σεβασμὸς, ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ πρόσωπό σας.

Μὲ σεβασμὸ ἀπευθύνομαι πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, εὐχαριστῶν ἐκ βαθέων γιὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀναγνώριση τῆς διακονίας τοῦ Γέροντος ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάθεση τῆς ἐκφορᾶς τοῦ λόγου πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Μὲ πολὺ σεβασμὸ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας ζητώντας τὴν προσευχὴ καὶ τὴν εὐχή σας στοὺς βηματισμούς μου ὡς νέος Ἐπίσκοπος.

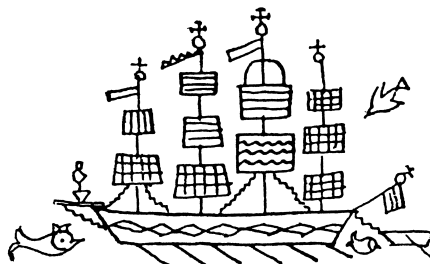
Εἶναι βέβαιο ὅτι στίς λίγες αὐτὲς γραμμές, ποὺ ἀπλὰ σκιαγραφοῦν τὴν προσωπικότητα τοῦ τιμώμενου Μητροπολίτου, σίγουρα ὑπάρχουν παραλείψεις ἀπὸ τὴν πολὺπτυχὴ ἐκκλησιαστικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορὰ του. Ἐδῶ ἐπιχειρήθηκε μόνο ἡ ἐπιγραμματικὴ καταγραφή της.

Ὁ λόγος, γραπτὸς ἢ προφορικός, ἀνήκει στὴν ἱστορία. Ἡ σιωπὴ στὴν αἰωνιότητα. Ὁ τιμώμενος ἐπιθύμησε τὴ σιωπὴ. Τὰ πνευματικά του παιδιὰ τὴν σκιαγράφηση τῆς διακονίας Του γιὰ τὴν ἱστορία καὶ τὴ μνημοσύνη.

Ὅπως ἔνωσαν ὅτι ἀρμόζει.

Ὅπως ἔνωσαν τὸ χρέος.

Ἀντιπελαροῦντες.

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιον Πρεσβυτέριον,
Κυρίες καὶ Κύριοι

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΤΡΩΙΑΝΟΥ**

Εὐρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ παρουσιάσω ἐνώπιον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ ἔργον καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σπ. Ν. Τρωϊάνου.

Ὁ κ. Τρωϊάνος ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1933 στὴν Ἀθήνα καὶ ἐκ μητρὸς ἔχει ρίζες πελοποννησιακῆς ἐκ πατρὸς δὲ συνδέεται μὲ τὴν Ἑπτάνησον, διότι ὁ πατέρας του Νικόλαος Τρωϊάνος, διαπρεπὴς δικηγόρος τῶν Ἀθηνῶν, ἦτο κεφαλονίτης.

Ὁ σήμερον τιμώμενος Καθηγητὴς ἐπεράτωσε τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του εἰς τὸ Βαρβάκειο Λύκειο, τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Βαρβάκειο ἦτο πραγματικὰ Πρότυπον Γυμνάσιον τῶν ἀριστοῦχων μαθητῶν καὶ ὄχι ὅπως εἶναι σήμερον «κατ' ἐπίφασιν πρότυπον», διότι ἔτσι τὸ κατάντησαν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν «κατ' ἐπάγγελμα δημοκρατῶν», ἄπολμοι καὶ καιροσκόποι πολιτικοί, οἱ ὅποιοι διεκήρυξαν ὅτι τὰ πρότυπα σχολεῖα εἶναι «ἀριστοκρατικά» καὶ ἄρα ἀντίθετα πρὸς τὴν Δημοκρατίαν καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι προσιτά, ὄχι μόνον στὰ παιδιὰ ποὺ ἔχουν τὴν δωρεάν τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ διὰ κληρώσεως, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ εὐνοήσῃ καὶ τοὺς βλάκες.

Αὐτὸ τὸ πρότυπο ἐτελείωσε ὁ κ. Τρωϊάνος τὸ 1951 μὲ τὸν βαθμὸν 19.5/11, δηλαδὴ πλήρως ἄριστα.

Ἐπιτυχῶν στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἔλαβε τὸ 1956 τὸ πτυχίον του μὲ τὸν βαθμὸν 8.4/6.

Διορίσθηκε δικηγόρος Ἀθηνῶν καὶ ἐδικηγόρησε κατὰ τὸ διάστημα 1959-1995, κυρίως ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὴν περίοδον 1960-1965 ἐφοίτησε εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου μὲ εἰδίκευσιν στὴ Βυζαντινὴ Ἱστορίαν καὶ Φιλολογίαν, καθὼς καὶ στὸ Ρωμαϊκὸ Δίκαιον. Οἱ σπουδές του ἔγιναν μὲ ὑποτροφία τοῦ I.K.Y. καὶ τοῦ Γερμανικοῦ Ἰδρύματος Alexander von Humboldt.

Ἡ μεγάλη του ἀγάπη ὅμως ἦταν τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Δίκαιον, στὸ γνωστικὸ ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου ἀνεκηρύχθη τὸ ἔτος 1964 Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ τὸν βαθμὸν Ἄριστα. Ἔτσι ἀρχίζει ἡ ἀκαδημαϊκὴ σταδιοδρομία του, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἐξῆς:

1970-1971: Ἄμισθος Ὑφηγητής.

1971-1977: Ἐντεταλμένος Ὑφηγητής.

1977-1980: Ἐκτακτὸς ἐντεταλμένος Καθηγητής.

1980-2000: Τακτικὸς Καθηγητής.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 2000 εἶναι πλέον Ὁμότιμος Καθηγητής. Ὡς ἀκαδημαϊκὸς διδάσκαλος ἐδίδαξε Ἐκκλησιαστικὸ Δίκαιον, Ὁργάνωσιν Ἐκκλησιῶν καὶ Διεθνεῖς Ἐκκλησιαστικῆς Σχέσεις, Πηγές τοῦ Βυζαντινοῦ Δικαίου, Βυζαντινὸ Δίκαιον καὶ Δίκαιον τῶν Νεωτέρων Χρόνων, Ἱστορίαν τοῦ Δικαίου καὶ Ἱστορίαν τῶν Πολιτικῶν καὶ Συνταγματικῶν Θεσμῶν. Ἐδίδαξεν ἐπίσης σὲ μεταπτυχιακὸ ἐπίπεδον καὶ ἐπόπτευσε πολλὰ διδακτορικὰ διατριβὰς καὶ διατριβὰς ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ ὡς καὶ διατριβὰς σὲ Πανεπιστήμια τῆς ἀλλοδαπῆς, ἰδίως δὲ τῆς Γερμανίας.

Ἔχει πλούσιον ἐρευνητικὸν ἔργον σὲ κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως εἰς τὴν Βαυαρικὴν Ἀκαδημίαν Ἐπιστημῶν, στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φρανκφούρτης καὶ στὴν

Τοῦ
κ. Ἀναστασίου Μαρίνου,
Δρος Νομικῆς Ἐπιτίμου
Ἀντιπροέδρου Σ.τ.Ε.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συγχαίρει τὸν Ἑλληγογ. Καθηγητὴ κ. Σπυρίδωνα Τρωιάνο, στὸν ὁποῖο ἀπενεμήθη ὁ Χρυσὸς Σταυρὸς τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ἀριστερὰ διακρίνεται ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ.

Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν τοῦ Göttingen. Ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὑπηρετήσεν ὁ τιμώμενος εἰς τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ μετέσχεν οὐσιαστικὰ σὲ μεγάλα ἐρευνητικὰ προγράμματα γιὰ τὴν Ἱστορία τοῦ Δικαίου.

ἔχει μετᾶσχει σὲ μεγάλο ἀριθμὸ ἐπιστημονικῶν Συνοδῶν, τόσον στὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν (Γερμανία, Ἰταλία, Ἑλβετία, Πορτογαλία, Αὐστρία, Ἀρμενία, ΗΠΑ, Κωνσταντινούπολη κ.ἄ.).

ἔχει κάμει πολλὰ ἐπιστημονικὰ ἀνακοινώσεως καὶ ὁμιλίαι ἐπὶ θεμάτων ἰδιαιτέρας ἐπιστημονικῆς σημασίας.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πλουσίας ἐπιστημονικῆς δραστηριότητος τοῦ κ. Τρωιάνου ἦτο ἡ συγγραφή ὑπ' αὐτοῦ πέραν τῶν 20 διδακτικῶν πανεπιστημιακῶν ἐγχειριδίων καὶ πολλῶν μονογραφῶν, οἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται περὶ πρὸς 200 καὶ εἶναι γραμμέναι στὴν ἑλληνικὴ, γαλλικὴ καὶ γερμανικὴ καὶ ἔχουν δημοσιευθεῖ σὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικὰ, σὲ τιμητικούς τόμους ἢ πρακτικὰ συνέδρων.

Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτὴ δραστηριότης του ἀνεγνωρίσθη

καὶ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης, ἡ Σύγκλητος τοῦ ὁποῖου τὸν ἀνεκήρυξε, κατόπιν προτάσεως τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐπίτιμον διδάκτορα διὰ τὴν τιμὴν, ὅπως ἀναφέρεται στὸ σχετικὸν ἔγγραφο πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ ἀρμόδιος Καθηγητὴς, «τὴν δραστηριότητα του ὡς ἐπιστήμονος».

Ὁ κ. Τρωιάνος ἔχει μετᾶσχει σὲ πολλὰς νομοπαρασκευαστικὰς Ἐπιτροπὰς, ὅπως στὴν Ἐπιτροπὴ ἢ ὁποῖα συνέταξε τὸ Σχέδιον τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ στὴν Ἐπιτροπὴ πού τώρα καταρτίζει τὸν νέον νόμον γιὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια, γιὰ τὴν περιορισθῆ μόνον στίς νομοπαρασκευαστικὰς Ἐπιτροπὰς πού ἐλειτούργησαν ἢ λειτουργοῦν στὸν ὅρον τῆς καθημερινῆς λειτουργίας τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. Τρωιάνος εἶναι Μέλος ἢ Πρόεδρος πολλῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν στὸν ὅρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἢ τῆς Ἱστορίας τοῦ Δικαίου καὶ διετέλεσε μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄλλὰ σημαντικὴ εἶναι ἡ συμβολὴ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Τρωιάνου εἰς τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν. Ἀναφέρω ὅτι

διετέλεσεν Γενικός Διευθυντής Θρησκευμάτων στο Ὑπουργεῖο Παιδείας (1979-1982), Πρόεδρος τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου (1993-1998), Κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς (1994-2000) καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρευνῶν (1994-2001).

Ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τοῦ κ. Χριστοδούλου ὁ κ. Τρωιάνος ἀξιοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ εἰς πολλοὺς ἐπιστημονικοὺς τομεῖς σχέσιν ἔχοντας μὲ τὴ νομικὴ προστασία τῆς Ἐκκλησίας.

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιον Πρεσβυτέριον, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Παρέθεσα τὶς δραστηριότητες τοῦ κ. Τρωιάνου ὡς ἐπιστήμονος καὶ θὰ μποροῦσα νὰ ὀμιλῶ ἐπὶ πολλὰς ὥρες γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ἐδῶ ὁμως θὰ σταματήσω διὰ δύο λόγους: α) διότι φοβοῦμαι ὅτι σὰς ἐκούρασα καὶ β) διότι ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ ἐν γένει δραστηριότης τοῦ κ. Τρωιάνου εἶναι τόσο πλουσία καὶ πολυσχιδῆς, ὥστε εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὴν καλύψω πλήρως καὶ ἔχω ἀσφαλῶς παραλείψει πολλὰς ἀπὸ τὶς δραστηριότητές του. Τοῦ ζητῶ γι' αὐτὸ συγγνώμη. Θὰ προσθέσω ἀπλῶς ὅτι ὁ κ. Τρωιάνος δὲν εἶναι ἀπλῶς ἄριστος ἐπιστήμων, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐπιστήμων ἔντιμος, διότι οὐδέποτε ἐδέχθη νὰ γνωμοδοτήσει εἰς ἀντίθεση μὲ τὶς ἐπιστημονικὰς του πεποιθήσεις.

Θέλω ὁμως νὰ κλείσω τὴν σημερινὴ παρουσίαση τοῦ τιμωμένου ἐπιστήμονος μὲ κάτι τὸ προσωπικὸ καὶ σὰς παρακαλῶ θερμῶς νὰ μοῦ τὸ ἐπιτρέψετε.

Τὸν κ. Τρωιάνον γνωρίζω ἀπὸ τὸ ἔτος 1947, δηλαδὴ ἐδῶ καὶ 58 χρόνια, ὅταν συναντηθήκαμε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Βαρβάκειο Λύκειο. Ὅπως αὐτὸς ἔτσι καὶ ἐγὼ ἔχω ἑπτανησιακὴ καταγωγή.

Ἐκάναμε μαζὶ φροντιστήριο στὴν 8η τάξη γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε στὶς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν τὸ 1951. Ἐπιτύχαμε καὶ οἱ δύο καὶ συνεργαστήκαμε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς μας ἰδίως στὸ μάθημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖο μᾶς ἐδίδασκε ὁ ἐξαιρετικὸς, ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἐπιστήμων, ἀείμνηστος Ἀναστάσιος Χριστοφιλόπουλος.

Ἐτελειώσαμε μαζὶ τὸ 1956. Ὡς φοιτητὰ ἐργαστήκαμε ἐθελοντικὰ καὶ οἱ δύο ὡς ἐπιμελητὰ ἀνηλίκων γιὰ τὴν πρόληψη τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώ-

σεῶν μας διοριστήκαμε δικηγόροι στὸ Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν καὶ ἀρχίσαμε τὸν ἀγῶνα τῆς δικηγορίας.

Σὲ κάποια στιγμή ἐγὼ ἐγκατέλειψα τὴν δικηγορία γιὰ νὰ σταδιοδρομήσω στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ὅπου ἔφθασα στὸν βαθμὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου, μὴ προαχθεὶς στὸν βαθμὸ τοῦ Προέδρου, ἀφοῦ δὲν ἤμουν ἀρεστός στὸ ΠΑΣΟΚ.

Ὁ Σπύρος ἀκολούθησε πανεπιστημιακὴ σταδιοδρομία μὲ λαμπρὴ ἐπιτυχία. Ἡ συνεργασία μας σὲ θέματα ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου συνεχίστηκε καὶ ὅταν ἤμουν δικαστής, διότι εἶχα εἰδικευθῆ στὶς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, πολλὰς δὲ ἀπὸ τὶς ὑποθέσεις τὶς ὁποῖες ἔφερε στὸ Σ.τ.Ε. ὁ κ. Τρωιάνος ἦταν ἐκκλησιαστικὰς. Ὅταν ἔγραφα τὴν διδακτορικὴ διατριβή μου γιὰ τὴν θρησκευτικὴ ἐλευθερία τὸν εἶχα συμβουλευθεῖ.

Μετείχαμε μαζὶ στὶς σπουδαιότερες νομοπαρασκευαστικὰς ἐπιτροπὰς ποὺ ἐτοίμασαν νομοσχέδια γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ὅπως π.χ. τὸν Καταστατικὸν Χάρτη, μετείχαμε καὶ οἱ δύο σὲ ἐπιστημονικὰ συνέδρια γιὰ θέματα ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου.

Μετὰ τὴν συνταξιοδότησή μας αὐτὸς ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ Σ.τ.Ε. ἀνταποκρινόμενοι εἰς πρόσκλησή Σας Μακαριώτατε προσφέρουμε τὶς ὑπηρεσίες μας ὁ μὲν κ. Τρωιάνος ὡς μέλος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας, ἐγὼ δὲ ὡς Εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Καὶ συχνὰ ζητῶ τὴν γνώμη του, ὅπως καὶ αὐτὸς ζητεῖ τὴν ἰδική μου καὶ ἔχουμε ὑπὸ τὶς ιδιότητές μας αὐτὲς ἐκπροσωπήσει τὴν Ἐκκλησίαν εἰς Διεθνή Συνέδρια, ὅπως πρόσφατα εἰς τὸ Συνέδριο ποὺ ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ URBINO τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὴν Ἐταιρεία τοῦ Δικαίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ὁποίας ἐγὼ μὲν εἶμαι Μέλος καὶ ὁ κ. Τρωιάνος Πρόεδρος.

Ἡ συνεχὴς αὐτὴ συνεργασία μας καὶ ἐπικοινωνία ὀδήγησε σὲ ἀμοιβαῖο σεβασμὸ καὶ μία εἰλικρινὴ καὶ ἀνυστερόβουλη φιλία. Ἡ φιλία μας ὁμως αὐτὴ δὲν ἀπετέλεσε οὐδὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον μέσον ἐπηρεασμοῦ τῶν ἐπιστημονικῶν μας πεποιθήσεων ἢ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων μας.

Ἐχουμε κατ' ἐπανάληψη διαφωνήσει καὶ ὁ κ. Τρωιάνος κατ' ἐπανάληψη εἶχε δηλώσει στὸ παρελθὸν ὅτι πολλὰς φορὰς θὰ προτιμοῦσε νὰ δικάσει ἄλλος δικαστής τὶς ὑποθέσεις του στὸ Σ.τ.Ε., διότι ἐγὼ ἐὰν πίστευα σὲ ὀρισμένη ἄποψη ἦταν δύσκολο νὰ μεταπεισθῶ. Ὅταν δὲ τοῦ ἐζήτησα κάποτε νὰ περάσει κάποιον φοιτητὴ μοῦ εἶπε

ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κάνει. Αὐτὲς ὑπῆρξαν οἱ παράλληλες πορεῖες μας στὴν ζωὴ καὶ στὴν ἐπιστήμη. Ἐκὼς καὶ στὴν σημερινὴ βράβευση τοῦ ἐβάδισε παραλλήλως μὲ μένα καὶ ὅπως ἐγὼ κάνω σήμερα τὴν παρουσίαση τοῦ ἔργου καὶ τῆς προσωπικότητός του, τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ αὐτὸς πρὸ μηνῶν, ὅταν ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπένειμε καὶ εἰς ἐμένα τὸν χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Τέλος θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω κάτι ἀκόμα.

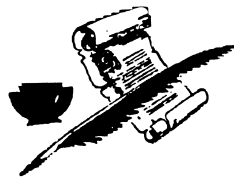
Εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις μιᾶς τέτοιας μακροχρόνιας καὶ εὐκρινοῦς φιλίας καὶ νοιώθω ιδιαίτερη συγκίνηση σήμερα πού μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία μὲ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ διὰ τὸν Σπύρο ἐκδήλωση νὰ γυρίσω στὰ χρόνια πού πέρασαν νὰ ξαναζήσω νοερὰ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν χρόνων τῆς νιότης μας μὲ τὶς ἀγωνίες, τὶς ἐλπίδες, τοὺς φόβους, τὶς ἐπιτυχίες, ἀλλὰ καὶ κάποιες ἀποτυχίες μας, ὅπως π.χ. ὅταν δὲν παίρναμε σὲ κάποιο μάθημα ἄριστα. Ὅταν τὸν Ἰούνιο τοῦ 2001 ἔγινε στὸ Συμβούλιο τῆς

Ἐπικρατείας εἰδικὴ τελετὴ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει διὰ νὰ ἀποχαιρετήσω καὶ νὰ μὲ ἀποχαιρετήσουν ἐν ὄψει τῆς μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀποχωρήσεώς μου ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ ὑπηρεσία μεταξὺ αὐτῶν πού μὲ ἀποχαιρέτησαν ἦταν καὶ ὁ κ. Τρωιάνος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀνέπτυξε τὴν ἐπιστημονικὴ δραστηριότητά μου καὶ ἐμνημόνευσε τὶς κοινὲς πορεῖες μας, κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

«Τελειώνοντας, Κύριε Πρόεδρε, μαζί με τὴν εὐχὴ νὰ συνεχίσετε γιὰ πολὺ ἀκούραστος τὸ ἐπιστημονικὸ σας ἔργο ἐπιτρέψτε μου νὰ προσθέσω κάτι πιὸ προσωπικό:

Καλέ, παληέ, ἀγαπημένε φίλε νὰ εἶσαι πάντα καλὰ γιὰ νὰ ἐξακολουθήσεις νὰ ἀγωνίζεσαι γιὰ τὰ ἰδανικά σου».

Τὰ ἴδια εὐχομαι σήμερα καὶ σ' αὐτὸν καὶ τὸν εὐχαριστῶ γιὰ τὴν φιλία του μὲ τὴν ὁποῖαν μὲ τιμᾶ μισὸν καὶ πλέον αἰῶνα.

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ
ΤΟΥ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΟΥ Δρος
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΡΙΠΠΑ**

Ἐγεννήθη εἰς Ναύπλιον τὸ ἔτος 1934, ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδὰς.

Ἐσπούδασε Νομικὰ καὶ Πολιτικὰς Ἐπιστήμας εἰς Ἀθήνας, Γαλλίαν (Πανεπιστήμιον Παρισίων - Νομικὴ Σχολή, Πανεπιστήμιον Γκρενόμπλ - Νομικὴ Σχολή, Πανεπιστήμιον Στρασβούργου - Νομικὴ Σχολή), Γερμανίαν (Πανεπιστήμιον Φράϊμπουργκ - Νομικὴ Σχολή, Πανεπιστήμιον Βερολίνου - Νομικὴ Σχολή, Πανεπιστήμιον Στουτγάρδης - Οἰκονομικὴ Σχολή) καὶ εἰς Ἑλβετίαν (Πανεπιστήμιον Γενεύης - Νομικὴ Σχολή), ὅπου καὶ παρηκολούθησε μεταπτυχιακὰ προγράμματα, διεξήγαγε ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ συνειργάσθη μὲ γνωστούς καὶ διαπρεπεῖς ἀλλοδαπούς καθηγητάς. Ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη μάλιστα ὑπῆρξε στενὸς συνεργάτης τοῦ Γερμανοῦ πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ MARTIN LÖFFLER, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπρότεινε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Γ. Κρίππα ὡς καθηγητοῦ Πανεπιστημίου. Ἐξακολουθεῖ δὲ καὶ σήμερον νὰ εἶναι συνεργάτης τοῦ Γερμανοῦ Πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ ALFONS GERN, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἔχει ἐκδώσει καὶ ἐπιστημονικὸν ἔργον. Ἐπίσης ὑπῆρξε καὶ στενὸς συνεργάτης τοῦ Γάλλου καθηγητοῦ BERNARD BLIN, μετὰ τοῦ ὁποῖου διεξήγαγον σειρὰ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω καθηγητῶν ὁ Γ. Κρίππας ἐκλήθη κατ' ἐπανάληψιν νὰ ὀμιλήσῃ ἢ νὰ μετὰσχῃ εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια, αἱ δὲ ὀμιλίας του περιλαμβάνονται εἰς τόμους, τοὺς ὁποῖους ἔχουν ἐκδώσει οἱ ὡς ἄνω καθηγηταί.

Τὸ ἔτος 1972 ὁ Γ. Κρίππας ἐξελέγη Διδάκτωρ πανεπιστημίου μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα». Τίτλος τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς ἦτο «*Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἐναντι τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου*». Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξεδόθη τὸ ἴδιον ἔτος καὶ ἔκτοτε ἀποτελεῖ ἔργον κλασσικὸν ὅσοι δὲ μεταγενεστέρως, ἡσχολήθησαν μὲ τὸ θέμα ἀπεδέχθησαν καὶ ἀναπαρήγαγον τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις τοῦ Γ. Κρίππα. Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι ὁ νόμος περὶ μέσων ἐνημερώσεως τῆς Αὐστρίας, ὁ ὁποῖος ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ τὸ ἔτος 1982, εἰσάγει ὡς ἀρχὴν του τὰς προαναφερομένας ἀπόψεις τοῦ Γ. Κρίππα.

Ὁ Γ. Κρίππας ἀρχικῶς εἰργάσθη εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα. Τὸ ἔτος 1965 ἐπιτυχῶν εἰς διενεργηθέντα διαγωνισμὸν διορίζεται ὡς μόνιμος ὑπάλληλος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο προήχθη εἰς Τμηματάρχην τὸ ἔτος 1970, τὸ δὲ ἔτος 1977 προήχθη εἰς Διευθυντὴν. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο εἰργάσθη μέχρι τὸ ἔτος 1992, ὅτε καὶ ἀπεχώρησε λόγῳ συνταξιοδοτήσεως. Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἐργάζεται μέχρι σήμερον ὡς Γενικὸς Διευθυντῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν Πνευματικῆς Ἰδιοκτησίας.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ προαναφερόμενον Ὑπουργεῖον ἦτο Προϊστάμενος τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας, ἐχειρίσθη ὅλα τὰ νομικὰ καὶ δικαστικὰ θέματα τοῦ Ὑπουργείου καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ὑπῆρξε μέλος πολλῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν καὶ πρόεδρος διεθνῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν. Ἐπίσης ἐκλήθη νὰ ἐκπροσωπήσῃ ἐνώπιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως τὸ σύνολον τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Γνωρίζει ἀπταιστως τὴν ἀγγλικὴν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν,

ἔχει μετὰσχῃ εἰς διεθνή ἐπιστημονικὰ συνέδρια ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικόν πάνω ἀπὸ 200 φορές, ὅπου καὶ πλειστάκις ὑπῆρξεν ὀμιλητής.

Τοῦ
κ. Κων/νου Ἀσπρογέρακα,
Δικηγόρου

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1997 ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Βουλὴ ἐκάλεσε τὸν Γ. Κρίππα, νὰ ὀμιλήσῃ ἐνώπιον τῶν Γερμανῶν Βουλευτῶν ἐπὶ θεμάτων θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ προσηλυτισμοῦ. Ἡ ὀμιλία του προεκάλεσε μεγάλο ἐνδιαφέρον τῶν Γερμανῶν Βουλευτῶν, μετὰ δὲ τὸ τέλος της ἐπηκολούθησε μακρὰ συζήτησις. Ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Βουλὴ ἐκάλεσε τὸν Γ. Κρίππα, διὰ νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος, διότι ἦτο ἡ ἐποχὴ πού συνέτασσε τὴν ἔκθεσίν της περὶ τῶν καταστροφικῶν καὶ ἐπικινδύνων αἰρέσεων καὶ ψυχομαδῶν. Εἰς τὴν ἔκθεσιν πού συνετάγη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ ἐπόμενον ἔτος *περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὀμιλία τοῦ Γ. Κρίππα ἐνώπιον τῆς γερμανικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Βουλῆς.*

Ὁ Γ. Κρίππας τυγχάνει μέλος πολλῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιρειῶν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

Ἡ ἐπιστημονικὴ εἰδίκευσις τοῦ Γ. Κρίππα εἶναι καθαρῶς νομικὴ καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα. Ἰδιαιτέρως ἔχει ἀσχοληθῆ ὁ Γ. Κρίππας μὲ τὸ ἐκ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων «*Δικαίωμα ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας*» τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐλληνικοῦ δικαίου ὅσον καὶ ἀλλοδαποῦ καὶ ἰδία συγκριτικοῦ. Εἰς τὸν χῶρον τοῦ Συγκριτικοῦ Δικαίου τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὁ Γ. Κρίππας ἔχει ἀσχοληθῆ καὶ συνεχίζει, νὰ ἀσχολεῖται εἰς ἰκανὸν βάθος ἐπιδιώκων νὰ καλύψῃ ἓνα μεγάλο κενόν, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὡς ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, διότι εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἶναι δυνατόν, νὰ τὴν συνδράμῃ εἰς πολὺ δύσκολα σημεία. Πρὸς τοῦτο ἔχει συγγράψῃ πλῆθος ἐπιστημονικῶν ἔργων ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ καιρίου ἐν προκειμένῳ θέματος, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται ἐν συνεχείᾳ. Ἐπίσης τυγχάνει μέλος καὶ τριῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν εἰσφέρων τὰς ἀντιστοίχους γνώσεις του.

Ἐν ὄψει τῆς προαναφερομένης ἐπιστημονικῆς εἰδικεύσεως τοῦ Γ. Κρίππα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ὀρίσει τὸν Γ. Κρίππα ἐκπρόσωπόν της εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας συνδιασκέψεις. Ἐπίσης ἡ Ι. Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ὀνομάσει τὸν Γ. Κρίππα «*Εἰδικὸν Σύμβουλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ θεμάτων Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων*» (ἀπόφ. Ι.Σ. τῆς 28.8.2001). Διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 3.12.2003 ἀποφάσεώς της ἀνέθεσεν εἰς τὸν Γ. Κρίππα τὴν συγγραφὴν ἐκτενοῦς μελέτης περὶ

τῶν σχέσεων κράτους-Ἐκκλησίας εἰς τὰς 25 χώρας μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἦδη τὸ ἔργον τοῦτο συνηγράφη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀποτελεῖ δὲ οὐσιῶδες καὶ καιρίον βοήθημα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος. Τέλος ἡ Ι.Σ. κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἄλλας φορὰς ἔχει ἐκφράσει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Γ. Κρίππα διὰ τὴν κατὰ τὰ ὡς ἄνω συμβολὴν καὶ συνδρομὴν του. Τοῦ ἔχει δὲ ἀναθέσει καὶ πολλὰς ἀποστολάς. Μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ ἡ ἀποστολὴ του κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1997 μετέβη εἰς τὴν Μόσχαν καὶ κατέθεσεν ὡς μάρτυς ὑπερασπίσεως ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου Ρωσίας ἐπὶ μνηύσεως καὶ ἀγωγῆς, πού εἶχον ὑποβάλλει ἐναντίον του αἰρετικαὶ ὀργανώσεις καὶ ἡ ὁποία ἐξεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου Μόσχας. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ δίκην ὁ Γ. Κρίππας κατέθεσεν εἰς τὸ ρωσικὸν δικαστήριον ἐπὶ ὥρας καὶ τελικῶς τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας ἠθώωθη.

Τὸ ἔτος 1971 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύει μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου τὸ σύγγραμμα τοῦ Γ. Κρίππα «*Ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἐν τῷ Δημοσίῳ καὶ Ἰδιωτικῷ Δικαίῳ*». Τὸ ἔτος 1991 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύει ἐπίσης μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου τὸ σύγγραμμα τοῦ Γ. Κρίππα «*Ἡ ἐλευθερία τῶν πληροφοριῶν κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Δίκαιον*». Τὸ ἔτος 1978 ἡ Ἐπιτροπὴ πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου βραβεύει μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου τὸ σύγγραμμα τοῦ Γ. Κρίππα «*Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς διαφημίσεως*».

Ἐπιστημονικὰ ἔργα: Ὁ Γ. Κρίππας ἔχει ἐκδώσει περὶ τὰ 30 ἐπιστημονικὰ συγγράμματα καὶ μονογραφίας, μετὰξὺ αὐτῶν περιλαμβάνεται ἡ προαναφερομένη διδακτορικὴ του διατριβή, καθὼς καὶ τὰ προαναφερόμενα βραβευθέντα συγγράμματά του. Ὑπ' ὄψιν ὅτι ἓνα ἐκ τῶν συγγραμμάτων του (Droit Europeen de la Presse) τὸ ἔχει ἐκδώσει τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης. Ἐπίσης ὁ Γ. Κρίππας ἔχει δημοσιεύσει ἄνω τῶν 200 ἐπιστημονικῶν μελετῶν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν τύπον.

Μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω ἔργων τοῦ Γ. Κρίππα περιλαμβάνονται καὶ πολλὰ ἔργα ἀναφερόμενα εἰς νομικὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπισημαίνομεν τὰ σπουδαιότερα:

1. *Ἡ Συνταγματικὴ κατοχύρωσις τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν*, Ἀθήνα 2001
2. *Τὸ Αὐτοδιοίκητον τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὡς ἀναποσπάστου τμήματος τῆς ἐλληνικῆς ἐπικράτειας*, Ἀθήνα 1995.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συγκαίρει τὸν Ἐλλογ. Δρα Γεώργιο Κρίππα, ὁ ὁποῖος ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Ἀπ. Παύλου.

3. *Le Prosselytisme vis-à-vis la Liberté Religieuse*, Ἀθήνα 2002.

4. *Αἵρεσις καὶ Παραθρησκείες – Νομικὴ ἀντιμετώπιση τῆς δράσεως αὐτῶν εἰς τὸν διεθνή χῶρο καὶ εἰς τὰ κυριώτερα κράτη*, Ἀθήνα 1998 (ἀνάτυπο).

5. *Τὸ παράνομο τοῦ προσηλυτισμοῦ κατὰ τὴν νομοθεσίαν καὶ νομολογίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν καὶ τῶν Η.Π.Α.* (εἰς Καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ ψυχομαδές, Λευκωσία 2000, σελ. 145 ἐπ.).

6. *Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ ἐπικινδύνου τῶν αἱρέσεων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης* (εἰς «Καταστροφικὲς λατρεῖες, Πολιτικά, κοινωνικά, Νομικά, Ἐκπαιδευτικά, Οἰκονομικά προβλήματα καὶ ἡ ἀντιμετώπισή τους» Λεμεσὸς 2001 σελ. 143 ἐπ.).

7. *Τὸ ἔγκλημα τῆς κακοβούλου βλασφημίας* (ποιν. Χρονικά 1975 σελ. 459 ἐπ.).

8. *Τὸ ἔγκλημα τοῦ προσηλυτισμοῦ ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικῆς αὐτουργίας* (Ποιν. Χρον. Λ' σελ. 313 ἐπ.).

9. *Χιλιασταὶ καὶ προσηλυτισμὸς*, (Ἐφημ. Ἑλλήνων Νομικῶν 52 σελ. 888 ἐπ.).

10. *Τινὰ περὶ προσηλυτισμοῦ ἀπὸ ἀπόψεως συνταγματικῆς καὶ ποινικῆς* (Ἑλλ. Δικαιοσύνη 1981 σελ. 204 ἐπ.).

11. *Ἐκουσία δικαιοδοσία - Τριτανακοπή - Θρησκευτικὴ ἐλευθερία - Εἰδικότερα προβλήματα* (Ἀρχεῖον Νομολογίας 1987 σελ. 625 ἐπ.).

12. Σχόλιον ἐπὶ τῆς 245/68 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου ἀφορῶσαν τὴν τύχη τοῦ τέκνου ἐπὶ προσχωρήσεως τῆς συζύγου εἰς τοὺς χιλιαστὰς (Ἀρχεῖον Νομολογίας 1986 σελ. 180 ἐπ.).

13. Σχόλιον καὶ ἀνάλυσις τῆς 87/86 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου, ἡ ὁποία διατάσσει τὴν διάλυσιν τῆς τοπικῆς ἐνώσεως τῶν χιλιαστῶν (Ἀρχεῖον Νομολογίας 1986

492 ἐπ.).

14. *Γιὰ τὸ νομικὸ καθεστὼς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν* (Νομικὸ Βῆμα 1999 σελ. 1204 ἐπ.).

15. *Εἰδικὲς προϋποθέσεις ἀφορῶσες τὴν καθύβριση θρησκευμάτων* (Ποιν. Χρονικά ΜΓ' σελ. 1343 ἐπ.).

16. *Προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἄσκηση τριτανακοπῆς μὲ αἴτημα τὴν διάλυση σωματείου* (ἀφορᾷ τὴν διάλυση σωματείου χιλιαστῶν) (Ἐπιθεώρησις Ἑργατικοῦ Δικαίου, 1988 σελ. 577 ἐπ.).

17. *Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται σὲ Εὐρώπη καὶ Ἀμερική* (Περ. Τόλμη 2004 σελ. 18 ἐπ.).

18. *Ἡ συνταγματικὴ κατοχύρωση τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἰδίᾳ εἰς τὸ Ἑργατικὸν Δίκαιον* (Ἐπιθ. Ἑργατ. Δικαίου 2001 σελ. 1101 ἐπ.).

19. *Ἡ καθιέρωση τῆς Κυριακῆς ἀργίας ὡς ἡμέρας ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ἐργαζομένων* (Δελτίον Ἑργατ. Νομοθεσίας 2002 σελ. 817 ἐπ.).

20. *Ἐπάρχει; Ἀναγνωρίζεται; Ἡ κατοχυροῦται ἀτομικὸ δικαίωμα ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως;* (Δόσις ἀγαθῆ, Τιμητ. τόμος καθηγητοῦ Δημ. Κόρσου, 1998 σελ. 225 ἐπ.).

21. *Ἡ συνταγματικότης τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν ἔνοπλον στρατιωτικὴν θητείαν διὰ λόγους θρησκευτικῶν πεποιθήσεων* (Ἐφημ. Ἑλλήνων Νομικῶν 1979 σελ. 325 ἐπ.).

22. Σχόλιον ἐπὶ τῆς 3601/90 ἀποφάσεως τοῦ Συμβου-

λίον Ἐπικρατείας ἐπὶ θέματος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ στράτευμα τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως (Νομικὸ Βῆμα 1991 σελ. 453 ἐπ.).

23. Σχόλιον ἐπὶ τῆς ἀπὸ 3.9.1986 ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου τῆς Αὐστρίας ἀφορώσης τὴν τύχη τέκνου, τοῦ ὁποίου ἡ μήτηρ προσεχώρησεν εἰς τοὺς χιλιαστὰς (Ἀρχεῖον Νομολογίας 1989 σελ. 1989 ἐπ.).

24. Σχόλιον ἐπὶ τῆς ἀπὸ 1.2.1985 ἀποφάσεως τοῦ γαλλικοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία ἀπορρίπτει αἴτημα τῶν Γάλλων χιλιαστῶν, νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς θρησκεία (Περ. Τὸ Σύνταγμα, 1988 σελ. 497 ἐπ.).

Σημειώσεις: Πολλὰ δικαστικὰ ἀποφάσεις προκειμένου νὰ θεμελιώσουν τὰς νομικὰς τῶν ἀπόψεις ἀποδέχονται τὰς ἀπόψεις τοῦ Γ. Κρίππα, ὡς αὐταὶ ἔχουν διατυπωθῆ εἰς τὰ προαναφερόμενα ἔργα του. Π.χ. αἱ ἀπόψεις του, ὅτι ἐπὶ προσηλυτισμοῦ δὲν πρέπει νὰ τιμωρεῖται μόνον ὁ προσηλυτίζων ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν καθοδηγεῖ καὶ τὸν ἐξαποστελλεῖ (ἠθικὸς αὐτουργός) τὰς ἔχει ἀποδεχθῆ καὶ τὸ Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν. Ἐπίσης τὰς ἀπόψεις του περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀντιρρησιῶν ἀπὸ τὴν στράτευσιν ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, τὰς ἔχει ἀποδεχθῆ τὸ Πρωτοδικεῖον Ἡρακλείου κ.λπ.

Μετὰ τὴν γενικὴ σκιαγράφηση τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς συγκροτήσεως τοῦ κ. Κρίππα, ἀξίζει νομίζω, νὰ δοῦμε κάπως ἀναλυτικώτερον τὸν τομέα καὶ τὸν τρόπον, πὺ ἔχει ἐπιλέξει, νὰ ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Θὰ ἀναφερθῶ εἰς ὀρισμένες λίαν χαρακτηριστικὰς περιπτώσεις. Ὡς κρατικὸς λειτουργὸς ἐπὶ τριακονταετίαν ἀντιμετώπισε πλείστας ὄσας περιπτώσεις ἀφορώσας τὴν Ἐκκλησίαν, τὰς ὁποίας καὶ ἐχειρίσθη κατὰ τρόπον ἐπωφελῆ καὶ προστατευτικὸν δι' αὐτήν. Κυριωτέρα καὶ κρισιμωτέρα ὑπῆρξε ἡ ὑπόθεσις τῆς βαρέως βλασφήμου καὶ αἰσχροῦς κινηματογραφικῆς ταινίας «ὁ τελευταῖος πειρασμός». Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ κ. Κρίππας κατεῖχε τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ἐποπτείας τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆγετο ὁ ἔλεγχος κινηματογραφικῶν ταινιῶν. Ὑπέστη διὰ τὸ θέμα τοῦτο πολλὰς καὶ ἰσχυρὰς πιέσεις, διὰ νὰ ἐπιτρέψει τὴν προβολὴν τῆς ἐν λόγῳ ταινίας προερχομένης ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν μέσων ἐνημερώσεως. Εἶχε δὲ τότε καλλιεργηθῆ ἡ ἰδέα, ὅτι ὅποιος ἦτο ὑπὲρ τῆς ἀπαγορεύσεως προβολῆς τῆς ἐν λόγῳ ταινίας ἐθεωρεῖτο «φασίστας», «σκοταδιστής» κ.λπ. Ἐνώπιον τοῦ ἐν λόγῳ κλίματος τρομοκρατίας καὶ ἀπειλῶν ὁ κ. Κρίππας ἐτόλμησε νὰ ἀντι-

ταχθῆ εἰς τὴν προβολὴν τῆς ἐν λόγῳ ταινίας καὶ νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἔγκρισή της. Ἡ οὕτω λεγομένη «προοδευτικὴ κουλτούρα» τοῦ εἶχε κηρύξει τὸν πόλεμον καὶ ἐζητοῦσε «τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐπὶ πίνακι». Μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἀρνήσιν του, ἡ τότε κυβέρνησις ἐπροχώρησε παρὰ ταῦτα καὶ μὲ ἰδικὴν τῆς πρωτοβουλίαν εἰς τὴν χορήγησιν ἀδείας προβολῆς τῆς ἐν λόγῳ ταινίας. Ἡ ταινία αὐτὴ ὁμως δὲν προεβλήθη ποτὲ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ. Ὁ κ. Κρίππας ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπέδειξε τρόπον ἀπαγορεύσεως προβολῆς τῆς ταινίας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προβολῆς της διὰ προσφυγῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην προληπτικῶς. Ἡ ταινία κατεσχέθη ἀμέσως καὶ μεταγενεστέρως κατεδικάσθη. Ἀξίζει, νὰ ἀναφερθῆ, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἡ ὁποία καταδικάζει τὴν ταινίαν καὶ ἀπαγορεύει τὴν προβολὴν της παραπέμπει εὐθέως εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Κρίππα «Τὸ ἔγκλημα τῆς κακοβούλου βλασφημίας», εἰς τὸ ὁποῖον καὶ βασίζεται, διὰ νὰ ἀναπτύξει τὴν νομικὴν τῆς ἐπιχειρηματολογίαν.

Ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἰδιότητά του ὁ κ. Κρίππας ἐπέτυχεν τὴν ἀπαγόρευση προβολῆς πλήθους ἄλλων ἀσέμνων καὶ βλασφημῶν ταινιῶν, παρὰ τὰς σφοδρὰς ἐπιθέσεις πὺ ἐδέχετο πανταχόθεν. Ἡ τοιαύτη θέσις του ἐξετιμήθη δεόντως καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτο τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης συνεκρότησε νομοπαρασκευαστικὴν ἐπιτροπὴν συντάξεως Ὁδηγίας περὶ ἀπαγορεύσεως προβολῆς εἰς τὴν τηλεόραση τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ταινιῶν ἀσέμνων καὶ βλασφημῶν. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ νομοπαρασκευαστικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ἤδρευε εἰς Στρασβοῦργον, πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Κρίππας. Τὸ κείμενον τῆς ἐν λόγῳ Ὁδηγίας ἦδη συνετάγη, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊῶν Ὑπουργῶν καὶ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ. Εἰς τὸν τομέα τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ ἰδίᾳ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὁ κ. Κρίππας συνέβαλεν εἰς τὸ νὰ προωθῆσιν τὴν ἰδέαν, ὅτι καὶ τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα γενικώτερον καὶ τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὑπόκεινται εἰς θεμιτοὺς περιορισμούς. Τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησκείων, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κινδύνων διὰ τὴν κοινωνίαν. Διὰ τῶν ἐν προκειμένῳ ἀπόψεων του διατυπωθειῶν εἰς συγγράμματα ἐκδοθέντα καὶ μελέτας, δημοσιευθείσας ὁ κ. Κρίππας ἐπηρέασεν τὴν ἀντίστοιχον νομολογίαν τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων εἰς πολλὰς περιπτώσεις. Ἀξίζει νὰ ἀναφερθῆ (μεταξὺ ἄλλων), ὅτι ἡ ἀπόφασις 87/86, τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου, ἡ ὁποία διατάσσει τὴν διάλυσιν τῆς τοπικῆς ἐνώ-

σεως τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά παραπέμπει πρὸς στήριξιν τῶν ἀπόψεων της πλειστάκις εἰς ἔργα τοῦ κ. Κρίππα. Τὸ ἴδιον πράττει καὶ ἡ ἀπόφασις 354/87 τοῦ Ἐφετείου Κρήτης, ἡ ὁποία καὶ ἐπεκύρωσε τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου.

Περαιτέρω ὁ κ. Κρίππας εἰς σχετικὴν μελέτην του ὑπεστήριξεν, ὅτι ἐπὶ διενεργείας προσηλυτισμοῦ πρέπει νὰ τιμωρεῖται, ὄχι μόνον ὁ διενεργῶν τὸν προσηλυτισμὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἠθικὸς αὐτουργός, δηλ. ἐκεῖνος πού τὸν ἀποστέλλει καὶ τὸν καθοδηγεῖ εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀδικήματος. Ἡ ἀποψις δὲ αὐτῆ τοῦ κ. Κρίππα ἐγένετο δεκτὴ ἀπὸ τὰ ποινικὰ δικαστήρια. Ἀξίζει ἐπίσης νὰ σημειωθεῖ, ὅτι αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Κρίππα ἔχουν ἐπίσης ἐπιηρεάσει καὶ τὴν νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Συγκεκριμένως ὁ κ. Κρίππας διατύπωσε καὶ ἐθεμελίωσε ἐπιστημονικῶς τὴν ἀποψιν, ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως ἀπὸ τὴν στράτευσιν δὲν ἀποτελεῖ ἀτομικὸν δικαίωμα (παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τῶν λεγομένων «προοδευτικῶν»). Προσφάτως τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἀπεδέχθη τὴν ἀποψιν αὐτὴν καὶ τὴν διετύπωσε εἰς σειρὰν ἀποφάσεών του.

Ἐνας ἄλλος τομέας εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Κρίππας ἔχει ἀσχοληθεῖ ἐπιστημονικῶς εἰς βάθος εἶναι ἡ συνταγματικὴ προστασία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν. Πρὸς τοῦτο εἰς ἔρευναν πού διεξήγαγε εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν καὶ ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ τριετίαν ἀπέδειξε διὰ στοιχείων ἀδιασειστων, ὅτι τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν διδάσκεται εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ μάλιστα ὡς μάθημα κατηχητικόν. Δηλ. ὡς μάθημα τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ ὄχι ὡς μία γενικὴ θρησκευολογία. Ἄρα τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου ὑποστηρικθέντα (καὶ μάλιστα ὑπὸ καθηγητῶν πανεπιστημίου) ἀπεδείχθησαν ἐπιστημονικῶς ἀβάσιμα.

Πρέπει, τέλος, νὰ ἐπισημανθεῖ, ὅτι ἡ προαναφερθεῖσα μελέτη τοῦ κ. Κρίππα, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη προσφάτως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῶν σχέσεων κράτους - Ἐκκλησίας εἰς τὰς 25 χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως κατ' οὐσίαν χωρισμὸς κράτους - Ἐκκλησίας δὲν ἀπαντᾶται, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει διάταξις εἰς τὸ Σύνταγμά τους θεσπίζουσα τὸν χωρισμὸν κράτους - Ἐκκλησίας. Ἀκόμη καὶ ἐκεῖ ἡ διάταξις αὐτὴ εἰς τὴν πράξιν δὲν ἐφηρμόσθη. Βεβαίως πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δεδομένου αὐτοῦ ἡ ὑπ' ὄψιν μελέτη τοῦ κ. Κρίππα παραθέτει μέγα πλῆθος στοιχείων ἀπολύτως

ἐγκύρων καὶ ἀδιαμφισβητήτων, τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶπαμε, δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ἀντικρουσθοῦν ἢ ἀνατραποῦν ἐγκύρως. Καὶ τὸ δεδομένον τοῦτο πρέπει βεβαίως, νὰ γίνῃ εὐρύτερον γνωστόν, διότι ὡς ἅπαντες γνωρίζομεν, ὑπάρχει ἐν προκειμένῳ μεγάλη παραπληροφόρησις, ἡ ὁποία τείνει νὰ πείσει καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνα ἄλλο πολὺ σημαντικὸν στοιχεῖον συμβολῆς τοῦ κ. Κρίππα εἶναι καὶ τὸ ραδιόφωνον τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κ. Κρίππας ἐν ἔτει 1988 ἦτο διευθυντὴς ραδιοτηλεόρασεως τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ ἦτο ἀρμόδιος μεταξὺ ἄλλων καὶ διὰ τὸ θέμα τῆς ιδιωτικῆς ραδιοφωνίας, τὸ ὁποῖον τότε ξεκινούσε. Εἶχε δὲ συγκροτηθεῖ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ συντάξεως τοῦ διατάγματος περὶ ιδιωτικῆς ραδιοφωνίας. Τὸ σχέδιον τοῦ Διατάγματος τὸ ὁποῖον εἶχε συνταχθεῖ ἀπηγόρευε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἰδρύσῃ ραδιοφωνικὸν σταθμὸν. Διὰ πολλῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὁ κ. Κρίππας (αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι γνωσταί), ἐπέτυχε ἡ διάταξις αὐτὴ νὰ ἀπαλειφθεῖ καὶ νὰ δοθεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ δικαίωμα, νὰ ἰδρύσῃ ἰδικὸν τῆς ραδιοσταθμὸν καὶ περαιτέρω καὶ αἱ ἱεραὶ Μητροπόλεις. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Διατάγματος τούτου ἐπεχειρήθη νὰ μὴν δοθεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἄδεια ἰδρύσεως ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ. Πρὸς τοῦτο ὁ κ. Κρίππας καθοδήγησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τῆς ὑπέδειξε ποῖαν ὁδὸν, νὰ ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν ἰδρύσεως ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας πάλιν ἐπεχειρήθη ὁ σταθμὸς, οὗτος νὰ μὴν λειτουργήσῃ. Ἐχρειάσθησαν δὲ πολλαὶ ἐνεργεῖαι ἐκ μέρους τοῦ κ. Κρίππα διὰ νὰ ἀρθεῖ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐμπόδιον. Τὸ σημαντικὸν (ἀλλὰ καὶ δραματικόν) τοῦτο δεδομένον δὲν εἶναι σήμερον γνωστόν, διότι ὁ κ. Κρίππας οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ αὐτοπροβληθεῖ. Ὑπῆρξε πάντοτε σεμνός. Ὅμως ἐπειδὴ τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ γνωρίζω προσωπικῶς πιστεύω, ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸ ἀναφέρω. Τελειώνοντας καὶ μὲ τὴν ιδιότητά μου ὡς νομικοῦ ὀφείλω νὰ εἶπω, ὅτι ἡ ὁδὸς πού ἀκολουθεῖ ὁ κ. Κρίππας (νὰ θέτῃ τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ τὰς νομικὰς του γνώσεις καὶ ἰκανότητάς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας) θὰ ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθεῖ ὡς σημαντικὴ προσφορά, ἡ ὁποία καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους νομικοὺς ἀποτελεῖ παράδειγμα, πού ὀφείλομε νὰ ἀκολουθήσουμε.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΟΣ.
ΑΡΧΙΜ.
κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΜΗΛΙΩΝΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ
ΤΟΥ Ι. Ν.
ΑΓ. ΣΑΒΒΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ**

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος, κατὰ κόσμον Ἰωάννης, Μηλιώνης ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1941 εἰς τὴν Κεραμίτσα Φιλιατῶν Θεσπρωτίας. Μετὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἦλθε εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐργασθῆ καὶ νὰ φοιτήσῃ εἰς τὸ Νυκτερινὸν Γυμνάσιον. Ἐκάρη Μοναχὸς τὴν 7ην Μαρτίου 1962 εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Βαρολάμ τῶν Μετεώρων ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου καὶ νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Καλλινίκου, φοιτῶν παραλλήλως εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ κατόπιν εἰς τὸ Λύκειον Τρικάλων ἀποφοιτήσας τὸ ἔτος 1966. Ἐχειροτονήθη Διάκονος τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1964 ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κυροῦ Διονυσίου.

Τὸ ἔτος 1967 εἰσήχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀποφοιτήσας τὸ ἔτος 1972 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐσπούδασε εἰς τὸ Νομικὸν Τμῆμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου λαβὼν τὸ πτυχίον τὸ 1977. Παραλλήλως μὲ τὰς σπουδὰς του διορίζεται Διάκονος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σάββα πλησίον τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου Κουτῆ, παραμείνας πλησίον του καθ' ὅλην τὴν μακρὰν περίοδον τῆς ἀσθενείας ἕως τῆς τελευτῆς του συμπαρασταθεὶς εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ διδαχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ποιμαντικὴν διακονίαν πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς.

Πρεσβύτερος χειροτονεῖται τὴν 22αν Νοεμβρίου 1970 ὑπὸ τοῦ τότε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ νῦν Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Νοσοκομείου πρὸς τὸν ἀοιδίμον Ἀρχιεπίσκοπον κυρὸν Ἱερώνυμον, διορίζεται Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ τοῦ Νοσοκομείου, εἰς τὸν ὅποιον διακονεῖ ἕως τῆς σήμερον.

Τὸ ἔτος 1972 ἐγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη ἐγκαταβιῶν εἰς αὐτὴν ἀνελλιπῶς.

Κατόπιν εἰδικοῦ Νόμου τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1972 καλεῖται νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς Στρατιωτικὸς Ἱερεὺς εἰς Κόρινθον καὶ λόγῳ τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεώς του μετατίθεται ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Νέας Πελαγονίας καὶ Ἐνόπλων Δυνάμεων κυροῦ Νικολάου, εἰς Στρατιωτικὰς Μονάδας τοῦ Λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς. Ὁ ἴδιος μακαριστὸς Ἀρχιερεὺς ἐκτιμῶν τὴν διακονίαν του, τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1973 προεχείρισε αὐτόν εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Ἐκτοτε ἡ ποιμαντικὴ του διακονία παρουσιάζεται πολυσχιδῆς καὶ αὐξάνουσα. Κατὰ τὰ τριάκοντα πέντε (35) ἔτη τῆς Ἐφημεριακῆς του διακονίας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἅγιος Σάββας ἐπιτέλεσε μεγάλο ποιμαντικὸν καὶ φιλανθρωπικὸν ἔργον μεταξὺ τῶν ἀσθενῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μέριμνάν του διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Νοσοκομείου ἡ διακονία του ἀπὸ τὸ 1967 εἶναι μία ἀδιάκοπος προσφορὰ καὶ ἄσκησις τῆς ἀγάπης. Σκύβει καθημερινῶς εἰς τὸ κρεβάτι τῶν ἀρρώστων καὶ δίδει βάλσαμον παρηγορίας καὶ ἐλπίδος. Περισσότεροι ἀπὸ 150.000 εἶναι οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ συνοδοὶ των, οἱ ὅποιοι προσῆλθον εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα τριάκοντα ἔτη (30). Ἄνθρωποι εὕρισκόμενοι μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἀκόμη δὲ ἀρνεῖται καὶ αἰρετικοὶ προσῆλθον εἰς τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εὗρον τὴν υἰγιάν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Ἐπίσης ἡ φιλανθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορὰ τοῦ π. Νεκταρίου εἶναι μεγάλη καὶ πολύπλευρος. Περισσότερα ἀπὸ 135.000.000 ἑκατομμύρια δραχμᾶς

διετέθησαν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀσθενῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ποιμαντικὸν ἔργον πρὸς τοὺς πάσχοντας μεγάλη εἶναι ἡ προσφορά του καὶ πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἰδρυματος. Πολλὰ εἶναι αἱ εὐχαριστήρια ἐπιστολαὶ τῶν διατελεσάντων Προέδρων τοῦ Νοσοκομείου πρὸς τὸν π. Νεκτάριον διὰ τὴν συνεχῆ προσφορὰν του.

Διδάσκει ἐπὶ πολλὰ ἔτη μαθήματα νομικοῦ περιεχομένου εἰς τὸ Κέντρον Ἑπαγγελματικῆς Καταρτίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐπίσης εἶναι μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, καταθέτων τὴν πολυετῆ ἐμπειρίαν του.

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΤΟΥ
ΑΙΔΕΣΙΜΟΛΟΓΙΩ-
ΤΑΤΟΥ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥ-
ΤΕΡΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
Π. ΤΣΟΥΡΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Σ.Ε.
ΕΠΙ ΤΩΝ
ΑΙΡΕΣΕΩΝ**

Του
Ἀρχιμ. Μάρκου Βασιλάκη,
Β' Γραμματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Με τὰς ρίζας του εἰς τὰ ἅγιοβάδιστα καὶ φοινηχθέντα ἐδάφη ὄχι τῶν χαμένων, ἀλλὰ τῶν ἀλησμονήτων πατρίδων τῆς Ἰάδος γῆς, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κυριακὸς Τσουρὸς ἐγεννήθη εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμὸν Βαρβασίου Χίου τὴν 2.7.1941, πρωτότοκος μεταξὺ τεσσάρων τέκνων τῶν εὐσεβῶν γονέων του Παράσχου καὶ Θεοδώρας, οἱ ὅποιοι ἦσαν πρόσφυγες ἐκ Κρήνης-Τσεσμέ Μικρᾶς Ἀσίας. Ὡλοκλήρωσε τὰς ἐγκυκλίους καὶ γυμνασιακὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Χίον τὸ 1959.

Ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης τὸ ἔτος 1963, ἀφοῦ ὑπέβαλε τὴν διατριβὴν: «*Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης καὶ τὰ προβλήματα αὐτῆς κατὰ τὸν Α' μ.Χ. αἰῶνα*».

Ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος Βιέννης, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1964, ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Αὐστρίας Χρυσόστομου καὶ διωρίσθη ὡς Β' Ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας, ὅπου ὑπηρέτησεν καὶ ὡς Ἱ. Προϊστάμενος μέχρι τοῦ ἔτους 1976, μετὰ τοῦ νῦν Σεβ. Μητροπολίτου Ἰταλίας κ. Γενναδίου.

Μετεξεπαιδεύθη εἰς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Νοτίου Ἰταλίας ἐπὶ 4ετίαν καὶ ἀπεφοίτησεν ἀπὸ αὐτὴν τὸ ἔτος 1969.

Τὸ ἔτος 1971 ἀνεκηρύχθη Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας εἰς τὴν αὐτὴν Σχολὴν με βαθμὸν ἄριστα, ἀφοῦ ὑπέβαλε τὴν διατριβὴν: «*Ὁ γάμος κατὰ τὸν Ἱ. Χρυσόστομον*».

Ἐδίδαξε μαθήματα ἑλληνικῆς γλώσσης, ἱστορίας, θρησκευτικῶν καὶ Ὁρθόδοξου Κατηγήσεως εἰς τάξεις ἑλληνοπαίδων πρωτοβαθμίου καὶ δευτεροβαθμίου ἐκπαιδύσεως εἰς τὴν Κοινότητα τῆς Νεαπόλεως. Συγχρόνως, ἀνέπτυξεν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου παροικίας, τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ἱστορικοῦ Ναοῦ τῆς καὶ τὴν ποιμαντικὴν συμπαράστασιν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ Ἑλλήνων φοιτητῶν τῆς πόλεως καὶ ἐμπεριστατων παρεπιδημούντων Ἑλλήνων.

Τὸ ἔτος 1972, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθιναγόρας, εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ποιμαντικῆς προσφορᾶς του πρὸς τὸν Ἀπόδημον Ἑλληνισμὸν καὶ τὴν Κοινότητα Νεαπόλεως, τοῦ ἀπένευσε τὸ ὄφρῖκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ τοῦ 1976 ὑπηρετεῖ ὡς ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Σταδίου (Παγκρατίου) καὶ Ἱ. Προϊστάμενος τοῦ ἰδίου Ναοῦ ἀπὸ τοῦ 1988, με ἰδιαιτέραν εὐθύνην εἰς τοὺς τομεῖς τῆς Κατηγήσεως τῶν νέων, τοῦ Θείου Κηρύγματος, τῆς ἱ. Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς με κατεύθυνσιν κατηχητικῶν, ἀπολογητικῶν καὶ ἀντιαιρετικῶν χαρακτῆρος.

Ἐπὶ τῆς ὑπάρχουσας στενῆς συνεργάτης τοῦ πρυτάνεως τοῦ ἀντιαιρετικῶν ἀγῶνος μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, διωρίσθη, τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ, Συνεργάτης τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων, τὸ ἔτος 1977. Μετὰ τὴν ἐκδημίαν του, με Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὠρίσθη Γραμματεὺς τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1996.

Εἶναι Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς «*Πανελληνίου Ἐνώσεως Γονέων διὰ τὴν Προστασίαν τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου*», Πρόεδρος τοῦ «*Διορθόδοξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν*

Γονέων», Διευθυντής τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος» καὶ τοῦ «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως». Ἰσόβιος Ἀναπληρωτὴς Διευθυντὴς τοῦ «Μακρυγιαννείου Ἰδρύματος» διὰ τὴν προικοδότησιν ἀπόρων κορασίδων καταγομένων ἐξ Ἀνατολικῆς Θράκης καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑστίας Θεολόγων Χάλκης.

Συμμετέσχεν, ὡς μέλος τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς δύο ἐπισήμους ἐπισκέψεις εἰς τὸ Παλέριον Ἰταλίας, τὸ 1973 καὶ τὸ 1979.

Ἐξεπροσώπησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν «Β' Εἰδικὴν Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν Εὐρώπην» (1 ἕως 23.10.1999) καὶ ὠμίλησεν εἰς διεθνῆ συνέδρια εἰς Βελιγράδιον, Ρώμην καὶ Λευκωσίαν, μὲ θέμα τὰς νεοφανεῖς αἱρέσεις.

Ἐχει δημοσιεύσει κατὰ καιροὺς ἄρθρα σχετικὰ μὲ τὴν δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων εἰς τὰ περιοδικὰ «Ἐκκλησία», «Ἐφημέριος», «Διάλογος» κ.ἄ. καὶ ἔχει ὁμιλήσει διὰ τὸ αὐτὸ θέμα εἰς δεκάδας Ἱερατικῶν Συνεδρίων

Ἱ. Μητροπόλεων καὶ Ἐνοριῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Συμμετέσχεν εἰς πλῆθος ἐκπομπῶν τηλεοπτικῶν καὶ ραδιοφωνικῶν σταθμῶν καὶ εἶναι συνεργάτης τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν ἐδημιούργησε μετὰ τῆς ἐκλευίτικῆς οἰκογενείας καταγομένης Γεωργίας, τὸ γένος Παπαντώνη, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἐχάρισεν ἓν τέκνον.

Διακρίνεται διὰ τὴν φιλόπονον ἐργατικότητα, τὴν σεμνότητα, τὴν ἀπλότητα, τὴν προσήνειαν καὶ τὴν ἱεροπρέπειάν του.

Διὰ τὰς πολυτίμους προσφορὰς του εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως κατὰ τῶν ἐναντίον Αὐτῆς ἰοβόλων ἐπιφορῶν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τοῦ ἀπένειμε τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Παρασήμου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

**ΔΙΕΘΝΕΙΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ**

**1) Συμμετοχή στις Έργασίες της Έκτελεστικής Έπιτροπής της «Διεκκλησιαστικής Έπιτροπής για τους Μετανάστες στην Εύρωπη» (CCME)
Βρυξέλλες 4-5 Μαρτίου 2005**

Με έγκριση της Ίερας Συνόδου ο κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου συμμετέσχε στις εργασίες της Έκτελεστικής Έπιτροπής της «Διεκκλησιαστικής Έπιτροπής για τους Μετανάστες στην Εύρωπη» (CCME), της οποίας τυγχάνει εκλεγμένο μέλος. Στην Έπιτροπή, η οποία τὸν περασμένο Ὀκτώβριο συμπλήρωσε 40 χρόνια λειτουργίας, μετέχουν Ἐκκλησίες και Συμβούλια Ἐκκλησιῶν ἀπὸ 140 Δυτικο-Ευρωπαϊκῆς και 2 Ἀνατολικο-Ευρωπαϊκῆς Χῶρες. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀνήκει στὰ ἰδρυτικὰ μέλη τῆς Έπιτροπῆς.

Τὴν Έκτελεστικὴ Έπιτροπὴ, πέραν ἀπὸ τὰ τρέχοντα και ὑπηρεσιακὰ ζητήματα, ἀπασχόλησαν τὰ ἀκόλουθα θέματα:

Ἡ Πορεία τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων, τὰ ὁποῖα τὸ CCME ἐφαρμόζει ἀπὸ κοινοῦ και σὲ συνεργασία εἴτε μὲ Ἐκκλησίες και Ἐκκλησιαστικοὺς Ὄργανισμοὺς, εἴτε μὲ Διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς. Δύο ἐκ τῶν Προγραμμάτων ἐρευνοῦν τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως τῶν μεταναστῶν στὶς Κοινωνίες τῶν 25 Χωρῶν - Μελῶν τῆς ΕΕ και τὸν βαθμὸν συμμετοχῆς τῶν μεταναστῶν στὴν Κοινωνία τῶν Πολιτῶν ἀντιστοίχως. Τὸ τρίτο πρόγραμμα, στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποῖου σημαντικὸ ρόλο διαδραματίζει τὸ Κέντρον Συμπαράστασεως Παλινοστούτων Μεταναστῶν (ΚΣΠΜ) τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπικεντρώνεται στὰ ζητήματα ἐμπορίας γυναικῶν πρὸς σεξουαλικὴν ἐκμετάλλευσιν (trafficking). Οἱ Συνεργάτιδες τοῦ ΚΣΠΜ Μαρία Φραγκοῦλη Παπαντωνίου και Εὐαγγελία Δουριδα συνῆταξαν εἰδικὸν «Ὁδηγόν» περὶ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζονται τὰ θύματα ἐμπορίας ἀπὸ τὰ μέλη των ΜΚΟ και Ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων πού ἀσχολοῦνται μὲ τὸ trafficking. Ὁ Ὁδηγὸς ἐκκυκλοφόρησε ἀγγλιστὶ σὲ ὅλες τὶς Ἐκκλησίες-Μέλη και τὶς συνεργαζόμενες ΜΚΟ τὸ 2004 και σὲ δευτέρη βελτιωμένη ἔκδοσιν τὸ 2005. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Έπιτροπὴ ἀξιολόγησε τὸ ὅλο Πρόγραμμα θετικῶς και ἀνανέωσε τὴν χρηματοδότησή του γιὰ ἄλλη μία περίοδο.

Ἡ Έκτελεστικὴ Έπιτροπὴ ἐπέλεξε τὸν κ. Παπαντωνίου νὰ συμμετάσχη ὡς ἐμπειρογνώμων στὴν συντακτικὴ Ὁμάδα γιὰ τὴν σύνταξιν κειμένου γιὰ τὴν «Παγκοσμιοποίηση», τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθεῖ ἀπὸ τὴν ΚΕΚ στὴν Γενικὴ Συνέλευσιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν στὸ Πόρτο Ἀλέγκρε, ὡς ἀπάντησιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν σὲ ἀντίστοιχο κείμενο τοῦ ΠΣΕ.

Ἐπίσης ἐπέλεξε τὸν κ. Παπαντωνίου νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸ CCME στὴν Συνέλευσιν τῆς Κεντρικῆς Έπιτροπῆς τῆς ΚΕΚ στὸν Ἅγιον Νικόλαον Κρήτης τὸν Ἰούνιον τοῦ 2005.

**2) Συμμετοχή στὶς ἐργασίες τῆς «Εἰδικῆς Έπιτροπῆς Εἰδημόνων» ἐπὶ θεμάτων μεταναστεύσεως και «Σύν-Ἀναπτύξεως» τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης
Στρασβοῦργον 23-24 Μαρτίου 2005**

Με έγκριση τῆς Ίερας Συνόδου ο κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου, Διευθυντῆς τοῦ ΚΣΠΜ, μετέσχε στὶς ἐργασίες τῆς «Εἰδικῆς Έπιτροπῆς Εἰδημόνων» σὲ θέ-

ματα Μεταναστεύσεως καὶ «Σύν-Ἀναπτύξεως» (Co-Development) τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τῆς ὁποίας εἶναι ἐκλεγμένον μέλος. Στὴν Ἐπιτροπὴ αὐτὴ μετέχουν Εἰδήμονες ἀπὸ 5 χώρες (Ἀρμενία, Βέλγιο, Δανία, Γαλλία καὶ Ἡνωμένο Βασίλειο), τρία Ἴνστιτούτα ποὺ ἐφαρμόζουν ἔθνικα ἀναπτυξιακὰ προγράμματα, καὶ 5 εἰδήμονες προερχόμενοι ἀπὸ Διεθνεῖς Ὄργανισμούς (ΟΟΣΑ, ΕΕ) καὶ ΜΚΟ. Ὁ κ. Παπαντωνίου ἐπελέγη ὡς εἰδήμων τοῦ CCME. Ἡ Ἐπιτροπὴ Εἰδημόνων θὰ ἐργαστεῖ μέχρι καὶ τὸ θέρους τοῦ 2006.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Εἰδημόνων συνήλθε στὸ Στρασβούργο στὶς 23 καὶ 24 Μαρτίου 2005 στὴν πρώτη τῆς Συνεδρία. Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ ἐρευνήσῃ τις σχέσεις μεταξὺ Μεταναστεύσεως καὶ Ἀναπτύξεως, ἰδίως τῶν χωρῶν προελεύσεως, καθὼς καὶ τὸν ρόλον ποὺ μποροῦν νὰ διαδραματίσουν οἱ Ὄργανώσεις τῶν Μεταναστῶν στὴν ἀναπτυξιακὴ διαδικασία τῆς χώρας καταγωγῆς τους καὶ νὰ διατυπώσῃ προτάσεις περὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Κυβερνήσεις θὰ μποροῦσαν νὰ ὑποστηρίξουν τις Ὄργανώσεις αὐτὲς στὸν ἀναπτυξιακὸν τους ρόλον, ὥστε νὰ γίνῃ ἀποτελεσματικότερη ἡ χορήγηση ἀναπτυξιακῆς βοήθειας πρὸς τις Τρίτες Χώρες.

Στὴν Ἐπιτροπὴ παρουσιάσθησαν κατὰ τὴν πρώτη Συνεδρία τὰ τρία Ἐθνικὰ προγράμματα Συναναπτύξεως τῆς Γαλλίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἰσπανίας μὲ τὸ ἐρώτημα χρησιμοποίησέως τους ὡς ὑποδειγμάτων γιὰ τὴν γενικότερη ἀναπτυξιακὴ πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης. Ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς ὁ κ. Παπαντωνίου διευτύπωσε ἐνστάσεις, οἱ ὁποῖες συνοψίζονται στὰ ἀκόλουθα:

- Δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ γενίκευση ἀναπτυξιακῶν μοντέλων καὶ προγραμμάτων ποὺ ἐκπονοῦνται ἐπὶ τῆ βᾶσει τῶν εἰδικῶν οἰκονομικῶν καὶ μεταναστευτικῶν δεδομένων ποὺ ἰσχύουν ἀνάμεσα σὲ χώρες συνδεδεμένες μὲ ἀποικιοκρατικὴ σχέση. Στὶς χώρες αὐτὲς μπορεῖ εὐκόλα νὰ ἀναπτυχθεῖ μία «κυκλικὴ μετανάστευση», πρᾶγμα σχεδὸν ἀνέφικτο γιὰ τις λοιπὲς χώρες.

- Εἶναι σφάλμα νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἡ μετανάστευση (καὶ ἡ ἀνάπτυξη!) ὡς ἀποκλειστικῶς οἰκονομικὸ φαινόμενο, παραθεωρουμένων τῶν κοινωνικῶν, πολιτισμικῶν, ἐπικοινωνιακῶν κ.λπ. παραγόντων ποὺ συντελοῦν στὴ μετανάστευση.

- Δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις, οἱ ὁποῖες νὰ δικαιολογοῦν τὴν αἰσιόδοξο ἀποψη περὶ ἐπιχειρήμενης ἢ ἐπιθυμητῆς παλινοστήσεως τῶν μεταναστῶν, ὥστε νὰ καταστοῦν παράγοντες ἀνάπτυξης τῆς χώρας προελεύσεώς τους. Ἀντί-

θετα, ἔρευνες διαπιστώνουν ἐκπεφρασμένη ἐπιθυμία τους νὰ παρατείνουν τὴ διαμονή τους σὲ χώρες τῆς ΕΕ ἐπὶ 10, 20 ἢ καὶ 25 ἔτη, εἴτε ἀκόμη καὶ νὰ παραμείνουν μονίμως.

- Ἡ ἀπασχόληση τῆς πλειοψηφίας τῶν μεταναστῶν στὴν παραοικονομία καὶ σὲ χαμηλῆς εἰδικεύσεως ἐπαγγέλματα δὲν ὑπόσχειται ἐξειδικεύσῃ τους σὲ βαθμὸν, ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ συντελέσῃ στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς πατρίδος τους σὲ περιπτώσει ἐπιστροφῆς.

- Ἡ ἀποψη ὅτι τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβλήματα μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν «ἐπενδυτικὰ κεφάλαια» παραγνωρίζει τὴν οἰκονομικὴ κατάστασι τῶν οἰκογενειῶν τῶν μεταναστῶν καὶ τὴν ἀνάγκη χρησιμοποίησεως τῶν ἐμβασμάτων γιὰ καταναλωτικὸς σκοποῦς πρὸς ἐξασφάλισι τῆς ἀπλῆς ἐπιβίωσης. Παραγνωρίζει ἀκόμη καὶ τὴν ἔλλειψη σχετικῆς ὑποδομῆς καὶ κατάλληλου γιὰ ἐπενδύσεις θεσμικοῦ πλαισίου στὶς χώρες προελεύσεως.

Οἱ ἐνστάσεις συνεζητήθησαν διὰ μακρῶν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νὰ γνωρίζουμε τις ἀπόψεις καὶ τῶν ἰδίων τῶν μεταναστῶν καὶ τῶν ὁργανώσεών τους ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς «διαθέσεως» νὰ συμβάλλουν στὴν ἀναπτυξιακὴ διαδικασία τῆς πατρίδος τους συμμετέχοντες καὶ οἱ ἴδιοι ὑπὸ συνθήκες «κυκλικῆς μετανάστευσης». Τὰ πορίσματα ἀπὸ τις περιορισμένης ἐκτάσεως ἔρευνες αὐτὲς ἀπεφασίσθη νὰ παρουσιασθοῦν στὴν ἐπόμενη Συνάντησι ποὺ ὁρίσθηκε γιὰ τις 29 καὶ 30 Αὐγούστου 2005.

3) Συμμετοχὴ στὶς ἐργασίαι τῆς «Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδημόνων» ἐπὶ θεμάτων Μεταναστεύσεως καὶ «Σύν-Ἀναπτύξεως» τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης Στρασβούργου 29-30 Αὐγούστου 2005

Στὶς 29 καὶ 30 Αὐγούστου 2005 συνήλθε ἡ Ἐπιτροπὴ Εἰδημόνων γιὰ θέματα Μετανάστευσεως καὶ Συνανάπτυξης στὸ Στρασβούργο. Στὴν Συνάντησι αὐτὴ μετεῖχε ὁ Διευθυντὴς τοῦ ΚΣΠΜ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου, ἐπιλεγμένο μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Σύμφωνα μὲ τις ἀποφάσεις ποὺ ἔλαβε ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν Μάρτιο τοῦ 2005, ἡ δεύτερη συνάντησι θὰ ἐξήταζε πρῶτιστως τις Ἐκθέσεις τῶν Εἰδημόνων γιὰ τις Μεταναστευτικὲς Ὄργανώσεις καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ προθυμία τους νὰ διαδραματίσουν ἀναπτυξιακὸν ρόλον στὶς χώρες προελεύσεώς τους. Ὑπεβλήθησαν συνολικῶς 9 ἐκθέσεις, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἡ ἔκθεσι τοῦ κ. Παπαντωνίου μὲ τίτλο: «Immigrants' Associations in Greece».

Ἀπὸ τὶς Ἐκθέσεις αὐτὲς προέκυψε ὅτι οἱ Μεταναστευτικὲς Ὄργανώσεις ἀντιμετωπίζουν σοβαρὰ προβλήματα τόσο στὶς χώρες μετανάστευσης ὅπου δροῦν, ὅσο καὶ στὶς χώρες προέλευσης. Ἐγινε φανερὴ ἡ ἀνάγκη ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν τους τόσο σὲ θέματα ὀργανωτικά, ὅσον καὶ στὶς πρακτικὲς δραστηριοποιήσεώς τους. Γιὰ τὶς ὀργανώσεις ποὺ δροῦν στὴν Ἑλλάδα προέκυψε ὅτι κύριο μέλημά τους εἶναι νὰ βοηθήσουν τὰ μέλη τους νὰ ἐνταχθοῦν στὴν ἐλληνικὴ κοινωνία καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ προβλήματα ποὺ συνδέονται μὲ τὶς ἄδειες παραμονῆς καὶ ἐργασίας τους, τὴν συνένωση τῶν οἰκογενειῶν τους, τὴν ἐξεύρεση ἐργασίας καὶ τὴν φύλαξη τῶν προσχολικῆς ἡλικίας παιδιῶν τους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε ὅτι οἱ Ἐκθέσεις αὐτὲς προσέφεραν ἱκανοποιητικὲς πληροφορίες, ἀρκετὲς γιὰ νὰ προχωρήσει στὴν σύνταξη τῶν προτάσεών της πρὸς τὶς Κυβερνήσεις. Τὰ μέλη ἀνέλαβαν νὰ ἐπεξεργαστοῦν ἕκαστος μίαν ἐνότητα τοῦ κειμένου, τὸ ὁποῖο θὰ ἔχει τὴν ἀκόλουθη δομὴ:

- Εἰσαγωγὴ
- Προϋποθέσεις γιὰ Συν-ανάπτυξη
- Ἑταιρικότητα
- Γνώσεις καὶ δεξιότητες
- Κινητικότητα καὶ κατάρτιση
- Διατήρηση
- Κινητικότητα
- Κάλυψη προγραμμάτων καὶ ἀξιολόγηση
- Συμβολὴ τῶν παλινοστούτων στὴν Συν-ανάπτυξη
 - Οἰκονομικά – πρόσβαση σὲ χρηματοδότηση, μέθοδοι χρηματοδοτήσεως τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν προγραμμάτων της.

Τὰ κείμενα θα διανεμηθοῦν σὲ ὅλα τὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ συζητηθοῦν στὴν ἐπόμενη συνάντηση ποὺ ὁρίσθηκε γιὰ τὴν 30ῃ καὶ 31ῃ Ἰανουαρίου 2006.

